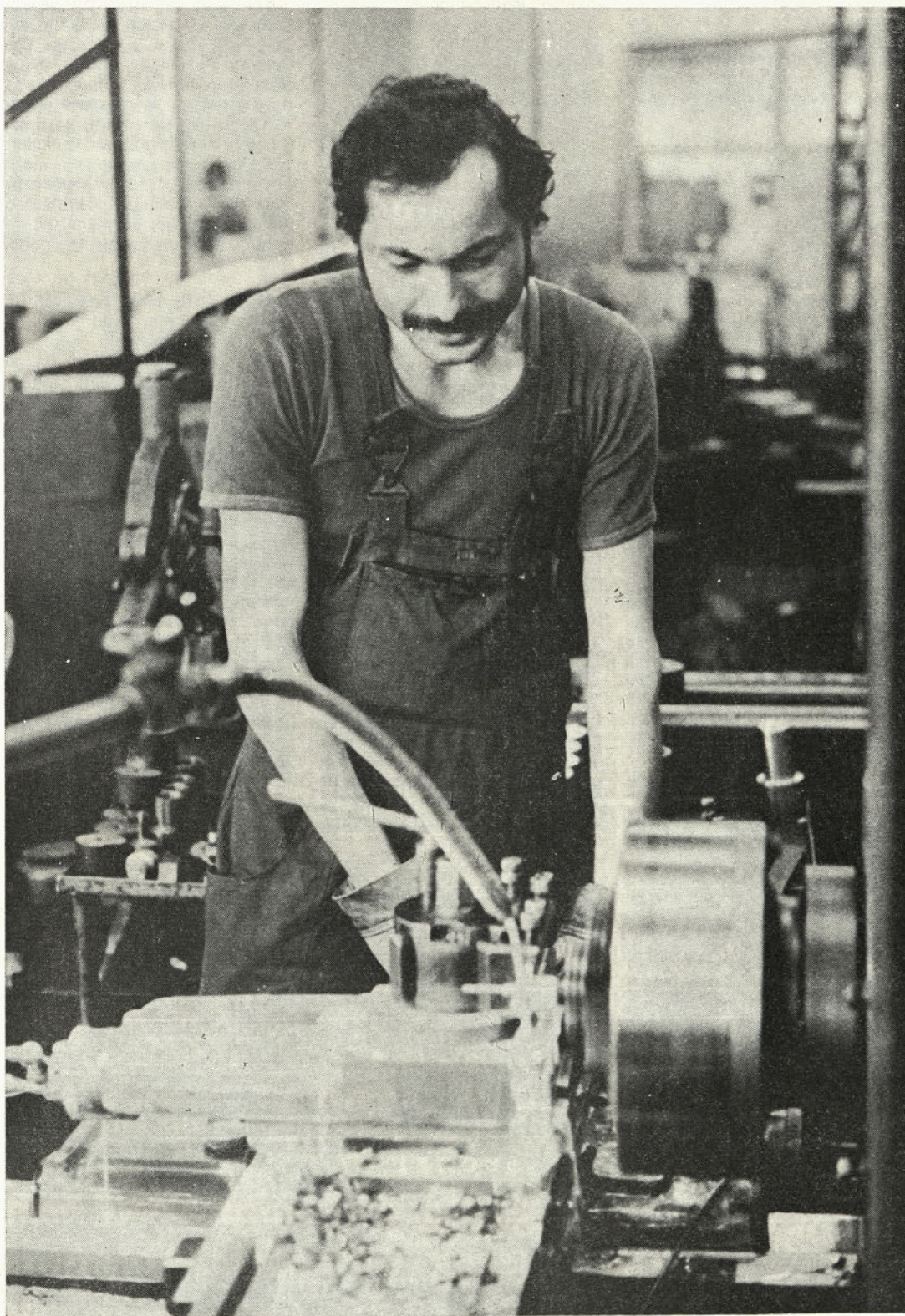

aluminij

Glasilo delovne organizacije Tovarna glinice in aluminija »Boris Kidrič« Kidričevo

Priznanje delavcem

Tovarno glinice in aluminija pozna skoraj vsak tod okoli. Gigant so ji rekli nekoč, tovarna, ker se dobro zasluži, kjer dobiš tudi stanovanje takoj, je bilo slišati. Danes je o tej tovarni slišati tudi kaj drugega, ne preveč spodbujajočega. Če ne več, vsaj enkrat na leto poskrbimo, da se drugi zgražajo nad nami, kako se obnašamo ob zaključnem računu. Pa pustimo to. Vsi, ki delamo tukaj vemo, da smo v tovarni, kjer ob tehnološko zastarelih napravah delajo ljudje v težkih pogojih, predvsem v poletnih mesecih, ko se živo srebro dvigne tudi žez 50° C, kjer vročina in plini naredijo svoje in iz leta v leto imamo več delovnih invalidov. Izredna moč volje je potrebna, da človek v takšnih razmerah zdrži in dela dobro.

Prav zaradi tega so se na sestanku izvršnega odbora sindikata v tozdu Proizvodnja aluminija sklenili, da ob prvi priložnosti nagradijo tiste svoje delavce, ki za stroji, pečmi, v skladiščih in še kje v proizvodnji, delajo dobro in vestno. Niso družbenopolitično aktivni. Ne, da tega ne bi hoteli, skromni in tihi kot so, ostanejo neopazni. Nihče jim ne reče: »Bodi to« in tako pač niso vključeni drugam, kot v delo.

Prav prvi maj — praznik dela — se je zdel družbenopolitičnim organizacijam in vodstvu tozda najprimernejši za podelitev priznanj.

Deset delovnih skupin je med svojimi izbralo 45 sodelavcev. Niso jih imenovali z vrha, tudi število ni bilo določeno. Toliko, kot so sodelavci menili, da si jih zasluži priznanje, toliko jih je dobilo.

Ni res, da bi tegeajevci hlepeli le po denarju, kot je bilo zadnje čase velikokrat slišati. Tudi skromna nagrada, beseda v zahvalo in stisk roke je dovolj. Zelo veliko jim pomeni to priznanje. Videti je bilo na njihovih obrazih.

K podelitvi so prišli skorajda vsi. Posedli so v sobi delavskega sveta in zadržanost je kmalu

(Nadaljevanje na 2. str.)

Nagrajevanje po delu in še kaj

O tretji konferenci ZSS na kateri so obravnavali predvsem probleme socialne varnosti delavcev je bilo že mnogo povedanega in napisanega (nekaj tudi v našem glasilu), vendar pa to ne pomeni, da o tem še ne bi spregovorili kaj več, saj je prav na tej konferenci bilo slišati marsikaj, o čemer so potrebne nenehne razprave in reševanja vrste problemov, ki nas še vedno (in nas še bodo) pestijo pri našem vsakdanjem delu. »Delavci se organizirajo v zvezi sindikatov, da bi lahko izražali in uveljavili svoje interese, jih usklajevali z interesi drugih delavcev ter s splošnimi interesi celotne družbe. Zveza sindikatov mora ob tem nenehno krepiti enotnost delavskega razreda pri razvijanju socialističnega samoupravljanja in uveljavljanja drugih pravic delavcev.«

(Nadaljevanje s 1. str.)

prešla v sproščen klepet. Pa ne o prazniku, ki je bil pred nami, niti o delu, ki marsikoga čaka doma, temveč o proizvodnji. Kako delati dalje, predvsem poleti, ko bo v vročini težko preseči plan proizvodnje, tako kot so ga v teh dneh. Kako delati, da bodo lahko upravičeno prejeli tudi boljši osebni dohodek. Veliko je bilo govora o nagrajevanju po delu in vsi pogovori so se končali z veliko željo, da bi kmalu delali v boljših delovnih pogojih, ki pa jih bodo imeli le v novi elektrificaciji.

Pomembno je omeniti tudi to, da med nagrajenimi niso bili le starejši izkušeni delavci, ampak tudi veliko mladih, ki prav tako zavzeto skrbijo za čimboljše proizvodne uspehe.

Če vsak mesec beremo imena kaznovanih, se mi zdi prav, da tokrat objavimo tudi imena vseh, ki so dobili knjižne nagrade za dobro delo. Pa jih naštejmo:

Helena Majcen, Vida Resnik, Ludvik Ostroško, Blaž Turk, Vinko Zver, Jože Vtič, Anton Levičnik, Ivan Kirbiš, Ludvik Mlinarič, Štefan Tašner, Anton Lovrenčič, Jože Frank, Ludvik Milošič, Jože Plajnšek, Franc Štrucl, Martin Meznarič, Stanko Bogša, Avgust Kirbiž, Venčeslav Veselič, Franc Habjanič, Ivan Tacinger, Franc Rožman, Ciril Kumer, Martin Vukovič, Marija Kozoderc, Franc Krajnc, Stanko Hetiš, Jože Selinšek, Janez Kurež, Stanko Breg, Franc Erbus, Rudolf Rodošek, Mirko Lozinšek, Roman Varžič, Franc Beranič, Jože Toplek, Vlado Šalamun, Franc Dogša, Jože Krivec, Franc Mohorko, Zlatko Gajšek, Drago Arnuš, Lovro Šeruga, Albin Dovečar in Imer Brojaj.

V tozdu Proizvodnja so sklenili, da bodo še naprej skrbeli za dobre medsebojne odnose, spremljali delo ter počutje svojih delavcev in jih pri težkem delu spodbujali. Želimo jim še veliko delovnih uspehov.

V. P.

Ta odlomek iz razprav na tretji konferenci ZSS me je tudi spodbudil, da napišem tudi kaj o tem, predvsem še zato, ker je tudi pri nas bila 25. marca 1982 konstitutivna seja Konference osnovnih organizacij sindikata ter je tudi na njej bilo govora o vprašanju nagrajevanja po delu, o katerem govorimo že leta, prav tako pa so delegati razpravljali tudi o mnogih drugih problemih tako v delovanju sindikata, kot tudi o mnogih ostalih. Stališče našega sindikata bi moralo biti, da bi bila čimprej urejena ter realizirana plan in nagrajevanje po delu. To pa razumljivo pomeni, da je plan dokončno le treba čimprej sprejeti, zatem pa tudi nagrajevanje po delu, kar bi pomenilo rešitev enega izmed dolgoletnih prizadevanj v tej smeri. S tretjo konferenco se sicer niso povečale zahteve o večji socialni varnosti delavcev, vendar pa so le bila poudarjena nekatera precej pereča področja ter vprašanja, ki se v vsakodnevni praksi pa le mnogo prepočasno uresničujejo, pri čemer je seveda mišljeno predvsem nagrajevanje po delu, zaposlovanju mladih kadrov in tudi izobraževanju delavcev. Vemo pa tudi to, da se nagrajevanje po delu v praksi pokaže šele takrat, ko ga merimo z osebno oceno (to bi bilo stimuliranje po doseganju norme (po kvaliteti in gospodarnosti TOZD)). Mnogo tega je še nedodelano, pa se bo seveda pri nas potrebno nasloniti na naše notranje razmere in okolje, v katerih se dela. Zato mora biti sistem nagrajevanja po delu permanenten pojav delovanja vseh družbenopolitičnih organizacij v delovni organizaciji. Še vedno namreč ugotavljamo vrsto pomanjkljivosti, saj je mnogo stvari še nedorečenih, nepravilno postavljenih in tako dalje. Samo in le pravilno ovrednoteno delo bo dalo novo višjo vrednost, s katero bomo vsi skupaj lahko uresničili vse potrebe tako družbe kot tudi posameznika. Iz tega vsega in še mnogočesar lahko sklepamo le to, da se bomo v času stabilizacije morali prav vsi (predvsem še komunisti) aktivno vključiti v delo na področju nagrajevanja po delu, socialne varnosti delavcev itd.

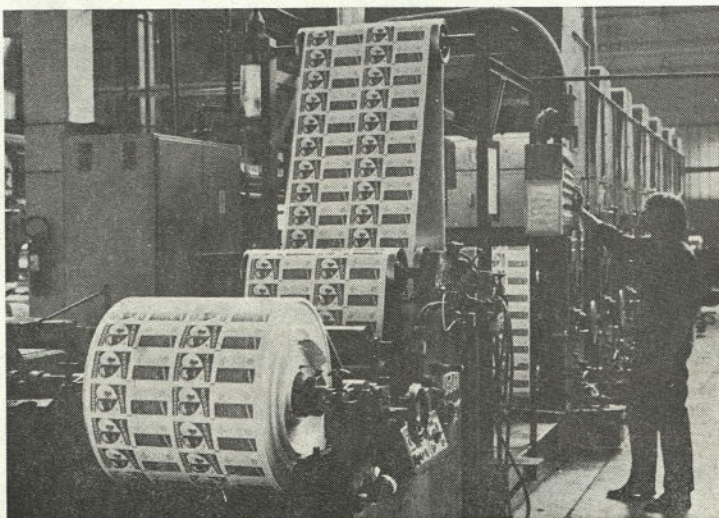
Mnogokrat sem že poudarjal, da bi morale biti aktivnejše sindikalne skupine, ki smo jih formirali — ne zaradi formalnosti, ampak željo, da bi vsi delavci aktivno sodelovali v razpravah tako o problemih nagrajevanja po delu, kot tudi mnogih drugih zadevah, kot so delovna disciplina, večja odgovornost do dela, medsebojnih odnosov tako med samimi delavci, kot tozdi v delovni organizaciji. Tudi samoupravne delavske kontrole pri nas še vedno niso zaživele in nekateri pač menijo, da le-te niso imele možnosti, da bi zaživele. V razpravi na konstitutivni seji KOOS TGA smo slišali tudi precej o naši nedisciplini, o čemer najbolj zgovorno kažejo objavljeni disciplinski ukrepi v našem glasilu. Poudarjeno je bilo

to, da večina prekrškov naredijo delavci z visokimi matičnimi številkami, pa je menda tudi odnos do dela v sindikatu isti, ker se enostavno ne čuti odgovornost do dela na delovnem mestu, zato pa tudi ne v DPO.

K temu vsemu sodi največ slabo izkoriščanje delovnega časa, kar je eden izmed ključnih problemov tudi pri nas in ga moramo uvrščati med pereče probleme predvsem v času, ko se moramo boriti za čimvečjo produktivnost in doseganje višjega dohodka oz. prihodka itd. Da je disciplina tudi na tem področju zelo padla, pa kaže mnogo neopravičenih izostankov iz dela, in da je prezgodnje zapuščenje delovnih mest vsakodnevni pojav, ki bi ga morali na vsak način patreti in tako nedisciplino še ostreje kaznovati — ne glede kdo je to, kajti pri takih prekrških ne more in ne sme biti nobenih izjem. Tudi bolniški izostanki predstavljajo zelo velik problem, saj če pogledamo zaključni račun lahko ugotovimo, da smo že tudi pri nas zelo bolan kolektiv. Res je, da je veliko število naših delavcev bolnih, ker so zboleli na delovnih mestih, in vem, da bi bili rajši zdravi, kajti pota okrog zdravnikov in staleži niso prijetna zadeva. Veliko bolj pa bi se morali pri vsem tem zamisliti tisti, ki iščejo in hočejo izsiliti pri zdravniku stalež za svoje osebne potrebe in koristi, katere so si že prej dobro preračunali. Mnogi primeri, ko delavec toži na delovnem mestu o vse-mogočih bolečinah in kot take s trdnim prepričevanjem dokazuje tudi zdravniku, doma pa kar pridno dela. Kdo so taki »težki« bolniki vedo najbolj prav oni sami, poznamo pa jih tudi mnogi ostali. Vse to in še ostalo so pojavi, ki nas pestijo in pri čemer bi si morali prizadevati, da take slabosti odpravimo. Nudimo resnično bolanemu delavcu to, da bo čimprej ozdravel in se vrnil na svoje delovno mesto, nudimo mu mnogo več aktivne zdravstvene rekreacije, ki naj bo resnično namenjena le njegovemu okrevanju.

France Meško

Tiskanje folije

Več akcijske prodornosti

Ko smo si izvolili nova vodstva v osnovnih organizacijah ZK v TOZD in DO smo s tem istočasno sklenili tudi to, da bodo le-ta bolj elastična in, da bo pri le-teh tudi več akcijske prodornosti. Seveda je le prekratek čas za ocenno dosedanjega delovanja po opravljenih volilnih konferencah, vendar pa že tolikšen, da že v samem začetku — in to je tudi naš namen in cilj, da moramo skušati ugotoviti, zakaj delo v OO ZK ponekod ne poteka tako, kot je to bilo sklenjeno ter sprejeto z zaključki ter programom dela za bodoče, kateri pa se seveda razumljivo mora nenehno usklajevati z vsakodnevnimi premiki in potrebami po boljši organizaciji dela, večji produktivnosti in delovni disciplini ter še in še. Že sam izredno težak družbeno-ekonomski položaj, v katerem se je v zadnjih letih znašla naša država, je v samem vsebinskem delu priprav na programske konference (volilne), narekoval, da se prav temu področju v programih dela OO ZK daje velik poudarek. Razumljivo gre pri vsem tem predvsem za to, da se dokončno oblikuje in iskristalizira ocena, kako so se OO ZK v svojih delovnih okoljih aktivno vključevala v razreševanje nastalih razmer, predvsem še tistih, ki so nastale oz. zadevale samo uresničitev plana in z njim tudi povezano produktivnost dela ter samo gospodarjenje. Ko smo na naših programsko-volilnih konferencah razpravljali o našem trenutnem stanju, nam je že bilo povsem jasno, da smo imeli v naši delovni organizaciji največ problema z rednim in nemotenim zagotavljanjem vsega potrebnega repromateriala, prav tako pa tudi nekaj s samo prodajo gotovih izdelkov. Povsem razumljivo je, da so se v taka reševanja določenih problemov vključevali TOZD, tako kot pač teče sama povezava v kontinuirani proizvodnji. Ko smo namreč v naših OO ZK ocenjevali delo v preteklem mandatnem obdobju ali bolje rečeno v njihovem mandatu, smo ugotavljali to, da je bilo značilno, da sta delo in problematika, s katero smo se nenehno srečevali komunisti zelo obsežna, da še zdaleč ni bilo storjeno vse, kar smo si zadali

v naših programih in nalogah. Če smo komunisti redno sledili vsem pojavom in našim notranjim problemom, potem sledi iz vsega predvsem to, da smo komunisti dolžni oceniti tudi to, koliko je posamezna OO ZK idejnopolično usposobljena, da lahko kot taka predstavlja oporo za razreševanje problematike, ki bodisi iz kakršnih objektivnih ali subjektivnih razlogov niso bile kos. Dokaj čudno pa se sliši to, da v nekaterih OO ZK v TOZD ne vedo, kaj bi naj delali komunisti v sredinah, v katerih živijo. Mislim, da so naše naloge konkretne in da pri vsem tem ni in ne more ter ne sme biti nobenih izgovorov, predvsem pa se mora (kar sem že neštetokrat poudarjal) dokončno ugotoviti, kdo so tisti, ki so v ZK le zgolj zaradi položajev in stolčkov in se jim plačevanje članarine na ta račun izplača in kdo so tisti, ki delajo in želijo delati, pa se v veliki senci neaktivnih članov izgubijo, oziroma vsaj niso nikjer vidna in opazna njihova prizadevanja in akcije, čeprav jih ni malo, saj je treba aktivnost člana ZK pogledati tudi skozi prizmo njegove aktivnosti v kraju, kjer živi, to je v KS in tam delujočih DPO. Mi smo si namreč na programsko-volilnih konferencah zastavili in tudi sprejeli konkretne naloge delovanja komunistov v TOZD, v DO in v KS pa žal skoraj nenehno ugotavljamo, da se mnogi temu kar spretno ter z vsemogočnimi izgovori izmikajo. Trdno sem prepričan v to, da mi v ZK ne potrebujemo članov zgolj zaradi članarine, saj nam prav taki vedno in povsod delajo največ problemov, pa tudi ostali člani, ki so aktivnejši izgubljajo avtoriteto pred svojimi ostalimi sodelavci, ki jih gledajo kot člane ZK, ki bi naj bili ne le člani, ampak prisotni predvsem tam kjer je njihovo mesto in vloga in kjer se morajo tudi najbolj aktivirati in vključevati v dejanske aktivne akcije. Zato pa bo v bodoče v vseh naših OO ZK v DO potrebne več akcijske prodornosti in ne le groženj nekaterih sekretarjev, da odstopajo svoja mesta drugim, ker nalogam niso kos, vendar o tem več prihodnjič.

France Meško

SPOMIN NA TITA

Dih zastane, onemi,
solza stopi nam v oči,
bliža ura se spomina,
ko je zajokala domovina.
So sirene zatulile,
kri v žilah zledenile,
so zastali stroji, vlaki
in utihnili koraki.

Leti dve sta že minili,
ko sta žalost, bol zakrili
srca vsa le zanj goreča,
v žalost še zdaj trpeča.
Tita mi smo izgubili,
a ne bomo zdaj klonili,
zvesti bomo mu ostali,
njegovo pot naprej peljali...

Albina Ocepek

Nastop folklorne skupine OŠ Kidričevo

Zvezna štafeta skozi Kidričevo

Petek, 23. aprila 1982 bo brez dvoma ostal mnogim stanovalcem naselja Kidričevo, predvsem pa mladini in najmlajšim, v globokem ter trajnem spominu. To je bil namreč dan, ko je skozi Kidričevo potekala tudi trasa letošnje zvezne štafete mladosti. Že mnogo pred napovedano uro prihoda štafete se je pred spomenikom Borisa Kidriča zbralo precejšnje število stanovalcev naselja Kidričevo in Njiverce, seveda predvsem mladih, ki so vse do prihoda z velikim zanimanjem sledili programu, ki ga je pripravila in uspešno izvedla osnovna šola »Boris Kidrič« Kidričevo. Kot sem poudaril je bilo prisotnih največ cicibanov, pionirjev in mladine, izostali pa seveda niso tudi starejši krajanj KS Kidričevo, ki so z velikim zadovoljstvom spremljali pripravljene program ob prihodu zvezne štafete mladosti. Lepe pesmi in pesmice, ki so jih zapeli otroci osnovne šole pod vodstvom neumorne učiteljice in duhovnega vodje tega zbora,

tovarišice Majde Muhičeve, nato folklorne v živopisanih nošah, ki jo vodi in za njo nenehno skrbi prav tako neumorna in prizadevna tovarišica Rajherjeva in katerih program je navdušil vse prisotne. Ko je napočil težko pričakovani trenutek in je iz smeri tovarne tekla (oz. so tekli mladi in nosili štafetno palico) mladina, je završalo in ob pogledu na štafetno palico ter pozdravne besede, ki jih je prebrala SMILJA RAJHER, so se tudi nekaterim starejšim orosile oči. Toda to so bile solze radosti ob spominu na našega največjega sina, pokojnega tovariša TITA. Ponosna sta bila tudi DUŠANKA GEGIČ ter tov. KOPUŠAR, ki sta bila med nosilci štafete in jima bo prav gotovo ta trenutek ostal v nepozabnem spominu. Skratka, krajanj Kidričevega smo pospremili štafeto mladosti kot se spodobi in tako dokazali našo privrženost pokojnemu tovarišu TITU in njegovim idejam, ki jih uresničujemo!

France MEŠKO

Sprejem zvezne štafete v Kidričevem

DOPISUJTE V SVOJE GLASILO!

Skupina naših in francoskih delavcev ob liniji Expandal

Bili smo na šolanju za proizvodnjo aluminijevih izparilcev

Vedno več proizvajalcev v svetu, pa tudi slovenskih proizvajalcev hladilne tehnike, vgrajuje v svoje modele hladilnikov, kot razhiadne elemente, izparilce iz aluminija. Proizvodnja izparilcev iz aluminija je višja stopnja predelave aluminija in vse jugoslovanske potrebe po tem reprovizivnem materialu so sedaj vezane na uvoz. To sta bila glavna razloga za lažjo odločitev nas samih, kakor tudi družbe, da je prišlo do postavitve obrata Al izparilcev v TGA, ki je sedaj v fazi montaže.

Solanje je bilo pri firmi Forges de Crans v Chambéryju v Franciji, s katero je naša DO sklenila nakupno pogodbo za opremo in tehnologijo za omenjeno proizvodnjo. V okviru te pogodbe je bilo zajeto tudi šolanje kadra, ki je trajalo od 22. marca do 2. aprila 1982, torej do začetka montaže opreme pri nas.

Naš delovni šolski dan je izgledal takole:

— ob 8. uri začetek dopoldanskega dela, ki je trajalo do 12. ure

— ob 12. uri kosilo in počitek

— od 14. ure do 16. ure nadaljevanje dela

— ob 16. uri pa je bila običajna »konferenca«, ki je trajala do približno 18. ure.

Če nekoliko razčlenim ta »dnevni red«, naj omenim, da smo prva dva dneva bili skupaj na liniji Expandal, kakršno ime ima tudi naša, naslednje dni pa smo se razdelili po specialnostih v elektro pnevmatsko skupino, v skupino za strojno vzdrževanje, kontrolo kvalitete ter skupino za tehnologijo in organizacijo proizvodnje. Na koncu »šolskega dne« omenjam konferenco, tako

so jo imenovali Francozi! Zbrali smo se v manjši dvorani, skupno z odgovornimi pri omenjeni firmi za uspeh šolanja in sploh za montažo in vzpostavitev proizvodnje pri nas. Običajno je bilo na konferenci tako, da smo mi spraševali, njihovi strokovnjaki pa odgovarjali v zvezi z opremo, vzdrževanjem in tehnologijo. Za vse elemente linije, ki so zajeti v pogodbi, smo dobili potrebne podatke in odgovore, za tiste elemente linije, ki pa niso zajeti v pogodbi oziroma dobavi, pa »nekoliko« manj informacij.

Celotna skupina, ki je bila na šolanju, je bila tudi »popeljana« skozi obrat konfekcioniranja izparilcev, kar pomeni nadaljnjo obdelavo teh, kot je krivljenje, varenje priključkov, barvanje... Ta dela opravljajo tukaj večinoma ženske. Enako smo tudi videli proizvodnjo Al izparilcev na liniji Roll Bond, ki ima nekoliko drugačno tehnologijo kot je naša. Na koncu šolanja smo nekateri delavci tudi na kratko videli opremo za izdelavo ekranov za sitotisk ter risanje designe (izgleda), ki so pomembni členi v tehnologiji proizvodnje Al izparilcev.

Naj še dodam! Dajalec tehnologije Forges de Crans razvija linijo Expandal in sploh proizvodnjo Al izparilcev, in zadnje čase tudi sončne kolektorje že več kot 20 let. Naši DO ni uspelo kupiti vseh izvedbenih elementov te linije, tako da nam ostajajo še precejšnje odprte naloge pri izpopolnjevanju same linije, predvsem kar se tiče njene avtomatike, kar bi lahko občutno pripomoglo k zvišanju proizvodne zmogljivosti.

Želimo si čimprejšnjega zagona in kvalitetne proizvodnje!

Topolovec Rajko

ČESTITKA

Stanku Horvatu, zaposlenemu v TOZD Vzdrževanje — elektro, čestitajo za opravljeno diplomu na Visoki tehniški šoli v Mariboru — elektro smer. Njegovi sodelavci

Zahtevno in odgovorno v DO in KS

Za nami so volitve tako v občinske skupščine, kot tudi v organe republike in federacije, v delovnih organizacijah volitve v samoupravne organe, med tem časom pa bodo verjetno končane tudi volitve v samoupravne organe krajevnih skupnosti. Za vse to pa že lahko mirno in odločno trdimo, da so same volitve bile povsem uspešne, kar je predvsem pripisati dobrim pripravam v samih postopkih evidentiranja in nato kandidacijskih postopkov tako v delovnih organizacijah kot tudi v krajevnih skupnostih. Mnogo dela in truda je bilo vloženega v teh postopkih in so tako sindikati, kot krajevne konference SZDL v KS imeli polne roke zahtevnega in odgovornega dela, predno je prišlo tako daleč, da je sleherni evidentirani in nato v kandidacijskem postopku potrjeni kandidat podpisal izjavo, da sprejme kandidacijo in s tem tudi odgovornost za delo v DPO ali v KS in DO, katero ni bilo nikoli enostavno in lahko, nikoli pa tudi tako težko, da ga z resnostjo in odgovornostjo ne bi mogli opravljati.

Ni treba poudarjati vseh problemov in nalog, ki so pred nami v naslednjem mandatnem obdobju, ker stanje tako kot je vsi dobro poznamo in ga sprejemamo zavestno z odgovornostjo, da odpravimo mnoge negativne pojave, ki nam slabijo naša prizadevanja. Mislim vsaj na tista, na katera imamo vpliv in je takorekoč naša usoda v naših rokah.

Novoizvoljeni delegati v vseh organih, ki smo jih pred nedavnimi izvolili, imajo brez dvoma težko, zahtevno in odgovorno nalogo prav v času, ki je pred nami in v katerem mora biti aktivist prav sleherni izmed nas, tako v delovnih organizacijah, kot v krajevnih skupnostih. To pa je že del tistega, za kar smo se odločili in za kar smo sklenili, da bomo tudi dosledno iz-

vajali. Ne bi našteval vseh problemov, ki nas tarejo, niti nalog, ki nas čakajo, ker le-te kako dobro vsi poznamo. Naloga delavca na njegovem delovnem mestu je jasna in znana, enako za ostale institucije, ki so v tem krogu nujno potrebne, manj znano pa je morda to, kar ne želimo vedno vedeti in videti, da mnogih problemov v TOZD in DO ne more reševati le nekaj izvoljenih delegatov v samoupravnih organih, ampak da je ta odgovornost na nas vseh. Novoizvoljenim delegatom v samoupravnih organih, bo brez dvoma potrebna pomoč, ki smo jim jo dolžni tudi predvsem tisti, ki se že vrsto let s takimi nalogami soočamo in jih s skupno pomočjo vseh zaposlenih v tozdih tudi opravljamo. Tri me je predvsem izzvala izjava nekega novoizvoljenega delegata v DS TOZD (ni pomembno v katerem tozdu), ki mi je preprosto dejal: »Verjamem tov. Franc, da je to tebi lahko, ker si o teh stvareh dobro seznanjen in že vrsto let tudi delaš v organih tako v DO kot v KS, žal pa je nam zelo težko kar tako nenkrat prevzeti take naloge, ki niso niti najmanj lahke, predvsem še, če nisi dobro o vsem informiran.« Tisti, s katerim sva to razpravljala, mi bo gotovo dal (in mi je tudi že dal) prav, da bi delavci morali veliko bolj sodelovati v samoupravljanju, predvsem preko sindikalnih skupin in v nenehni povezavi z delegati, katere so izvolili v delavske svete in ostale organe, kot svoje zastopnike, ki morajo zastopati njihove in naše skupne interese (nikakor pa svojih osebnih), ki so nam cilj le boljše samoupravljanje, čimvečja proizvodnja in produktivnost, solidarnost med TOZD in medsebojni odnosi, ki so še kako nujni pri vseh izvrševanjih postavljenih nalog. Res je vsak začetek težak, toda s skupnimi močmi nobena še tako zahtevna naloga ni toliko težka, da ji ne bi

Pred upravno zgradbo Forges de Crans

bili kos. Navoizvoljenim delegatom bo vsekakor potrebno pomagati — toda ne pomagati v klasičnem načinu, kot si ga nekdo zamišlja, ampak resnično pri skupnem opravljanju nalog, ki so za vse nas skupne in nerazdružljive. Če sem že prej uvodoma spregovoril tudi o tem, da morajo delegati delovati tako v DO kot v KS, potem bi rad poudaril le še to, kar je po moje (ali vsaj za mene) še kako pomembno, da krajevna skupnost lahko polno živi le v sodelovanju s temeljnimi organizacijami združenega dela, v kateri delajo krajanji iz te KS. To seveda še kako velja za nadaljnji razvoj krajevnih skupnosti, kajti mnogokrat se pozablja, da mnoge delovne organizacije obstajajo v krajevni skupnosti in ne krajevna skupnost v delovni organizaciji, kar si mnogi vse preveč predstavljajo in se v tej smeri tudi tako obnašajo. Naj poudarim misli, ki so bile med drugim zapisane tudi v osnutku resolucije 9. kongresa ZKS v kateri je poudarjeno, da politične razsežnosti občine treba razvijati tako, da bodo odnosi v njej omogočali delegatskim skupščinam z vsemi njihovimi povezavami z delegacijami TOZD, krajevnih skupnosti in njihovih samoupravnih organov ter DPO odločati o vseh vprašanih razvoju, dela in samoupravljanja v teh organizacijah in skupnostih oziroma v družbi nasploh. Uveljaviti, upoštevati in obravnavati morajo tiste probleme iz njihovega življenja in dela, ki so najbolj pereči in ki najbolj zadevajo vsakodnevne interese delovnih ljudi in občanov. Takšna praksa in ustrezna pravna ureditev bosta skupščine razbremenili vseh tistih odgovornosti in obveznosti, ki so po svoji naravi takšne, da jih lahko uspešno razrešujejo le v temeljnih samoupravnih organizacijah in skupnostih. O teh mislih pa bi morali brez dvoma še kako razmišljati v vsaki temeljni organizaciji združenega dela, krajevne skupnosti, družbeni organizaciji ali društvu. Mislim, da je povsem jasno in razumljivo, da krajevna skupnost ni skupina občanov, temveč predvsem posebna interesna skupnost vseh organiza-

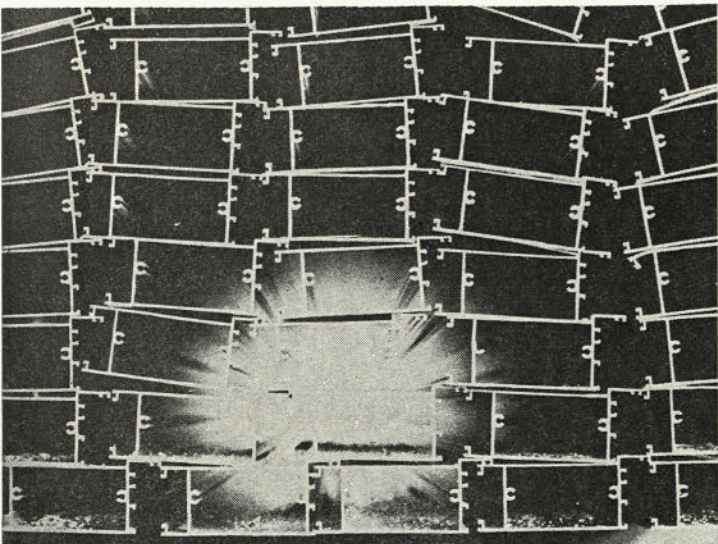
cij združenega dela z vseh področij delovanja, to je iz materialne proizvodnje in iz družbenih dejavnosti (katerih delavci in njihove družine žive v območju KS).

Glede na vse mora plan krajevne skupnosti izražati skupne interese in cilje vseh ali samo posameznih skupin udeležencev planiranja v krajevni skupnosti. Predvideti pa mora tudi njihove medsebojne odnose, pravice in vzajemne odgovornosti pri uresničevanju tega plana. To je temeljni plan delavcev in delovnih ljudi, na osnovi njihovega teritorialnega združevanja zaradi samoupravnega zadovoljevanja njihovih vsakodnevnih življenjskih interesov in načrtov. Takšen plan pa seveda mora biti sprejet s samoupravnim sporazumom udeležencev planiranja v krajevni skupnosti.

Če se spomnimo nekaj časa nazaj je tako sodelovanje med KS pri nas in delovno organizacijo oz. TOZD še v praksi doživelo mnogo pozitivnih premikov. Ne bi našteval vseh, saj so vidni vsak dan in tudi sami dobro vemo, za kaj smo se na zborih delavcev odločali in kaj smo sprejemali. Naša udeležba pri izgradnji nove pošte, priprave na izgradnjo kotlovnice za nasele v KS Kidričevo ter še in še, so le dokazi, pred katerimi ni treba zamažati, kajti to so skupne akcije v katerih resnično pride do iste enakopravne veljave glasova delavca v TOZD, kot občana v KS. Težko bi bilo naštevati vse dosežke uspehe, ki so bili doseženi prav na tiki osnovi in principu delovanja TOZD na območju krajevne skupnosti, pa vendar se bomo v prihodnje (ko bodo mnogi rezultati še bolj vidni) na to tematiko še vrnili, ter se še podrobneje seznanili v eni prihodnjih številčk našega glasila, kjer bi naj sodelovala tudi predsednik in tajnik sveta krajevne skupnosti oz. predsednik skupščine krajevne skupnosti, saj se bo tako lahko še mnogokaj prikazalo, kar jaz v tem svojem stavku nisem mogel, prepričan pa sem, da je delovanje na relaciji DO — KS pri nas na pravi samoupravni poti!

France Meško

Profili

aluminij 5

IZNAJDITELJSTVO

INVENTIVNI PREDLOG št. 247

z naslovom »IZBOLJŠAVA NA CEVNIH TRANSPORTNIH POLŽIH Ø 300 IN 240 V NOVEM OBRA-TU ZA MLETJE SPECIALNE GLINICE V KALCINACIJI II. je prijavila skupina avtorjev:

Franc Majcen, mat. št. 4680, strojni tehni,

Jože SMOLNIGER, mat. št. 2441, VKV ključavničar

Anton TOMAŽIČ, mat. št. 2601, KV ključavničar

Ivan PIŠEK, mat. št. 4463, KV ključavničar

Jože BAUMAN, mat. št. 3165, KV ljučavničar

Jože PURG, mat. št. 5357, KV ključavničar

Marjan TURKUŽ, mat. št. 5392, KV ključavničar

Avgust MAJECEN, mat. št. 5424, ključavničar,

Alojz BEDENIK, mat. št. 4321, PKV ključavničar vsi iz TOZD Vzdrževanje.

Njihov predlog je bil realiziran pri poskusnem obratovanju novega obrata za mletje specialne glinice, ko je po nekaj dnevih obratovanja odpovedal cevni transportni polž Ø 300 in 240. Pri popravilu so vleženje polža premestili iz pokrova polža izven direktnega dotika z glinico. Cev polža so skrajšali in tako polža vležajili z ležajnim ohišjem, da so na pokrov polža privarili podnožje za pritrditev ležajnega ohišja.

Prednost nove izvedbe vleženja je v tem, da ležaj ni več izpostavljen deformaciji zaradi vdora glinice, s tem pa tudi odpadejo poškodbe osi polža in pokrova. Lažja je menjava ležajev in varnejše je delo.

Komisija za inventivno dejavnost je predlagala delavskemu TOZD Tovarna glinice, kjer se je predlog uporabil, naj odobri avtorjem enkratno posebno nadomestilo, ker je menila, da v TOZD Tovarna glinice ne bi postili transporterjev s tako kratko življenjsko dobo v obratovanju na takšen način, kot so bili v pogonu pred realizacijo tega inventivnega predloga.

Delavski svet je predlog komisije potrdil in avtorjem odobril enkratno posebno nadomestilo v skupnem znesku din 4.469,65 oz. v različnih deležih glede na razmerje posameznega avtorja oz. predloga do avtorjevih rednih nalog in opravil. Predlog je bil sprejet na seji dne 15. 4. 1981.

Avtorji so v TGA zaposleni različno dolgo: od 22 let, do leta in pol. Želimo jim, da bi uspešno delali skupaj še naprej!

INVENTIVNI PREDLOG ŠT. 252 z naslovom »ZBIRANJE ODPADNEGA BAKRA« je prijavila skupina avtorjev. Vsi so iz TOZD Predelava aluminija, in sicer:

Anton BANKO, mat. št. 3659, VKV delavec

Ivan LEVIČNIK, mat. št. 2394, VKV delavec

Anton FERLEŽ, mat. št. 1926, KV delavec,

Jože ŠKERGET, mat. št. 2396, VKV delavec

Franc MLINARIČ, mat. št. 5040, KV delavec

Alojz VIGALI, mat. št. 2926, PKV delavec in

Marjan NEŽMAH, mat. št. 5314, KV delavec.

Skupina teh ljudi je v dveh dneh na lastno iniciativo zbrala med zdrobljenimi salonitnimi ploščami okrog elektrolize B, ki je bila lani na novo prekrita — 1980 kg bakra. Kolikor tega bakra navedeni delavci ne bi zbrali, bi vse skupaj buldožer pripravil za odvoz v gramoznico kot odpad. Baker — stijen v pakete, so delavci predali TOZD Predelava aluminija.

Pri izračunu koristnosti predloga smo upoštevali zadnjo ceno odpadnega bakra, po kateri smo prejeli odpadni baker od »SUROVINE«. Le-ta je znašala 44,95 din za kilogram. Prihranka ni težko izračunati: v dveh dneh je skupina osmih delavcev prihranila svoji TOZD 89.001,00 din.

Enkratna odškodnina, ki pripada avtorjem, je različno visoka. Odvisna je od tega, v katero strokovnostno kategorijo spada avtorjeva redna dela in naloge. Skupaj jim je bilo izplačano 15.178,40 din.

Delavski svet TOZD Predelava je potrdil ta predlog za koristen na seji dne 16. 6. 1981.

Delavci iz te skupine so v TGA zaposleni različno dolgo: eden že 24 let, dva po 22 let, eden 18 let, eden 13 let, eden 7 let in dva po dve leti, vsem pa je skupna lastnost — skrbno gospodarjenje z družbenimi sredstvi. Posnemanja vredno!

ČESTITKA

Naš delavec

Rajko Matijevič,

zaposlen v kadrovsko socialnem sektorju, je 25. maja 1982 prejel

MEDALJO ZASLUGE ZA NAROD,

ki jo je podelilo Predsedstvo Socialistične federativne republike Jugoslavije.

Vestnemu in izredno družbenopolitično aktivnemu sodelavcu iskreno čestitamo

Delo osnovne organizacije ZSMS TGA v informativnem centru

Na svoji prvi redni seji informativnega centra osnovne organizacije ZSMS TGA Kidričevo so se sestali člani tega centra, si zadali naloge o delovanju centra ter zaželeli čimboljše informiranje mladih. Seja informativnega centra je vsebovala vsega skupaj samo dve točki in sicer program dela informativnega centra OO ZSMS TGA Kidričevo.

Zaželjeno bi bilo sodelovanje s predstavniki informativnega centra po tozdih in DSSS ter sproti redno obveščanje prek razglasne radijske postaje, je vse večja želja. Rečeno je bilo, tako veliko številu mladih, kot je prav v naši delovni organizaciji, naj bi si ustanovilo mladinsko radijsko oddajo, na sporedu bi naj bila vsak četrtek v tednu.

Predvajali bi jo v času malice, kajti takrat imajo naši delovni ljudje čas za poslušanje. Oddaja bi naj vsebovala delo naše mlade generacije, zaposlovanje mladih, pereče probleme o stanovanjski problematiki, mladinske akcije, ki bi se naj organizirale po TOZD in skupne akcije na nivoju DO v TGA Kidričevo, namenjen bi tudi naj bil čas v oddaji pod rubriko dogodki od četrta do četrta.

Zagotoviti bi si morali tudi svojo stran v glasilu Aluminij ter še z večjo pozornostjo spodbujati mlade k aktivnejšemu delu. Organizirali bi tudi izobraževanje za predstavnike informativnega centra. Povezali bi se z ustanovo Radio Tednik iz Ptuja. Srečevati se moramo bolj pogosto z našimi predstavniki z mladimi iz našega TOZD v Trbovljah.

Največja želja pa je sodelovanje z IMPOLOM iz Slov. Bistrice.

Naša predsednica informativnega centra tov. Marija Hojnik je program dela res pestro in zanimivo pripravila, upamo lahko, da te bogate besede ne bodo ostale zapisane samo na papirju, ampak želimo, da bi se čimprej uresničile.

Mladi iz OO ZSMS TGA Kidričevo in mislim tudi vsi delovni ljudje naše tovarne imajo prav enake želje, zaželimo informativnemu centru OO ZSMS obilo delovnih uspehov z geslom »MLADI GREMO NA DELO«.

Srečko Širovnik

Ekologija in kultura

(nadaljevanje)

Ustanovitev ekologije pripisujejo nemškemu biologu Ernestu Haecklu, ki je okoli leta 1866 prvič uporabil njuno ime. Taka ugotovitev ustanovitve ekologije je seveda nezadostna, saj tako poimenovanje nove veje biologije ne vzdrži zgodovinsko metodološke kritike. Čeprav sta nesluten razvoj naravoslovnih znanosti, posebno darviza in klasični marksizem prispevala razvoju ekologije, ki je izrazito dialektično materialistična disciplina, tega ponavadi zgodovina znanosti ne pove. Engelsova »Dialektika narave« bi zaslužila podnaslov »uvod v marksistično ekologijo«. Njen pomen je predvsem v tem, da Engels dodaja ekološki sistemiki tretji, za marksistično misel bistven element—zraven organske in anorganske narave še **navzočnost zavestnega človeka in zavestne družbe v njej**. Lahko bi rekli, da je Engels s tem postavil ekologijo na noge kot Marx Heglovo dialektiko.

Sklicevanje na razlage in stališča klasikov marksizma je prepričljivo predvsem zato, ker obravnavajo razmerja med naravo in družbo kot del »splošnega zakona razvoja narave, družbe in mišljenja«. S tem pa ni rečeno, da taka prepričljivost apriori izključuje drugačna stališča, pa čeprav se opirajo na isti marksizem. Francoski marksist Henri Lefebvre, meni, da harmonije med naravo in človekom ni. Človek se bori proti naravi, mora pasivno ostati na njeni ravni in premišljevat i o njej, ali pa se ro-

mantično vtopiti vanjo. Nasprotno, človek jo mora premagati, zagospodariti nad njo z delom, tehniko, znanstvenim spoznavanjem in tako postati človek. Torej bi, po tej teoriji, **človek postal človek** šele tedaj, ko bi premagal naravo kot nekaj zunaj njega, nekaj sovražnega.

Tvegano je raziskovati procese družbenega razvoja brez medsebojnega sodelovanja znanosti in kulture v zavesti raziskovalca, brez razumskega in občutnega v iskanju resnice. »Čista« znanost vodi v **ehnokratizem**, »čista« na primer abstraktna umetnost pa v individualizem in lažno romantiko, obe pa **stran od življenja** v namišljeni svet brez kriterijev za razlikovanje nečloveškega od človeškega.

Naloga znanstvenega osvajanja sveta je, da nam za pojavi vse globlje odkriva njihova bistva. Tudi umetnost jih odkriva, a na popolnoma drugačen način, s tem da pestrost pojavnih oblik ohranja in z njimi ponazarja življenje z enkratnih, individualiziranih čutno nazornih likih. tako sta si znanost in umetnost istovetni v tem, da vsaka na svoj način odkriva bistvene zveze med zakonj gibanja v naravi in družbi. Grška antika ni poznala razlikovanja znanosti in umetnosti. Tudi Goethe v svojem miselnem svetu združuje znanost in umetnost. Vse to so iskanja najgloblje bista življenja v filozofiji, ki je definirana kot združitev in abstrakcija znanosti in umetniških teženj. Le človeku prirojena sla po ustvarjalnosti, po spoznavanju in spreminjanju

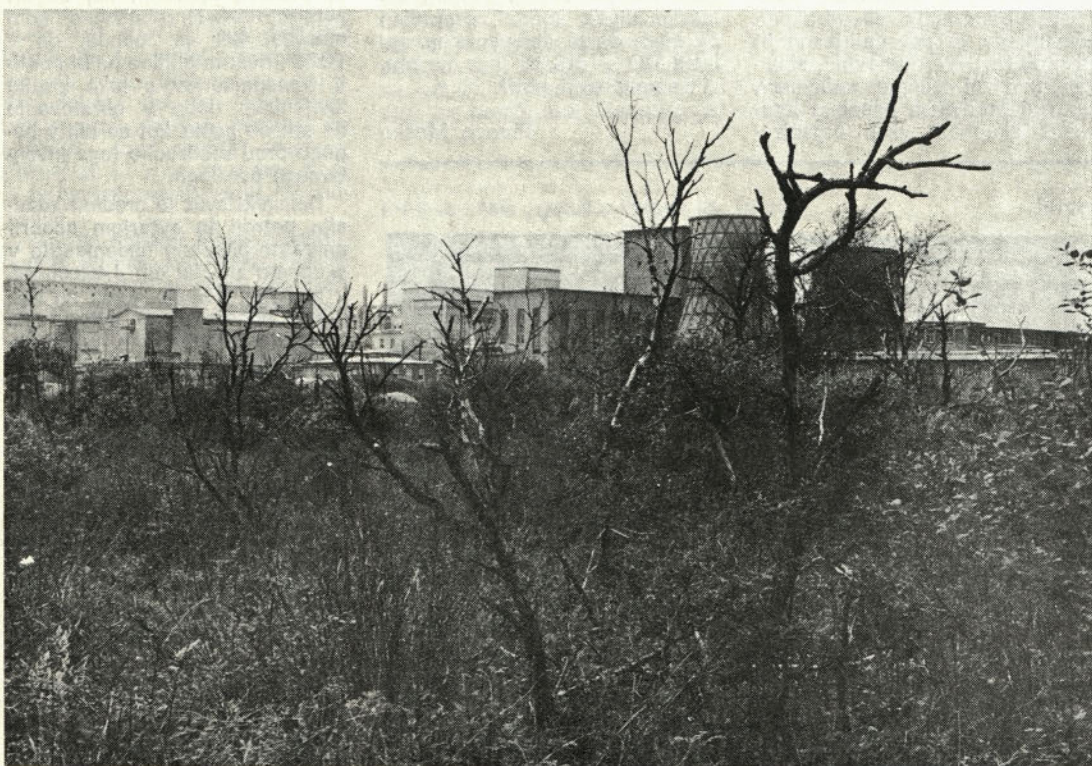
sveta je eminentno skupni imenovalec znanosti in umetnosti. Vprašanje lepega

Če smo pojem ekologije in kulture zožili na umetnost, še to na bistveno vprašanje teorije umetnosti, na estetiko, na vprašanje lepega.

Nekatere umetnosti so bolj neposredno povezane z materialno proizvodnjo, druge pa manj. Vse teorije o umetnosti **priznavajo** kot svojo osnovno tezo, da nič ne more postati, ostati in biti trajno lepo, če je to lepo v nasprotju z vrednotami njenega naravnega okolja. Vse lepo se v tem pogledu spremeni v **nič**, če hoče prikrivati strukturo uporabljene materije in učinkov nje lastne tehnologije, ali se z njimi spopadati z namenom, da bi jih premagalo in ponižalo na podrejeno pomožno sredstvo. Nasprotno, predpogoj za resnično lepo je v odkrivanju in **povzdigovanju** temeljnih karakteristik materiala in v uporabi take obdelovalne tehnike, ki se tudi sama ne spopada z zakonitostmi strukture uporabljenega materiala. Le to je resnično kulturn odnos do »življenja« materiala in do lastne izvorne govorice obdelovalnega, s tem pa resnično kulturn odnos do vanjo vloženega dela.

Zato zaključimo, da bi ekologija morala postati del izobrazbe tistih strokovnih profilov, ki s svojim delom posegajo (na kakršenkoli način) v razmerja med živo naravo in neživim okoljem, med biološkim in tehnološkim delom družbene reprodukcije. Po članku dr. inž. Marjana Tepine priredil Ivo Ercegovič, dipl.inž.

Ob elektrolizi

Kako smo poslovali?

Iz tabele I in II je razvidno, kako smo poslovali v mesecu aprilu. Kolona indeksov v tabeli I prikazuje odnos dosežene proizvodnje tekočega leta v primerjavi s proizvodnjo v istem obdobju preteklega leta in odnos dosežene proizvodnje v primerjavi z osnutkom letnega plana poslovanja za leto 1982.

TOZD/PROIZVOD	Enota mere	Osnutek let. plana		DOSEŽENO				INDEKS			
		IV	I-IV	1981		1982		1982/1981		1982	
				IV	I-IV	IV	I-IV	7:5	8:6	7:3	8:4
1	2	3	4	4	6	7	8	9	10	11	12
I. DINAMIKA PROIZVODNJE — INDEKSI FIZIČNEGA OBSEGA											
TOZD TOVARNA GLINICE											
Al hidrat — Al2O3	t	9.510	37.527	11.600	36.816	8.278	36.024	71	98	87	96
Kalcinirana glinica	t	8.585	34.337	8.736	34.195	8.261	35.018	95	102	96	102
Prodani hidrat	t	638	2.553	532	2.545	109	884	20	35	17	35
Skupaj (kalc. g. + pr. h.)	t	9.223	36.890	9.268	36.740	8.370	35.902	90	98	91	97
TOZD PROIZVODNJA AI											
Elektr. Al — hala A	t	1.646	6.584	1.693	6.731	1.700	6.832	100	102	103	104
Elektr. Al — hala B	t	2.046	8.185	2.089	8.339	2.089	8.361	100	100	102	102
Anodna masa	t	2.288	9.152	2.294	7.975	2.394	8.863	104	111	105	97
TOZD PREDELAVA AI											
Al žica	t	524	1.482	—	—	387	1.158	—	—	74	78
Al trak — ozki	t	100	150	—	—	59	203	—	—	59	135
Al trak — široki	t	590	1.440	—	—	573	1.353	—	—	97	94
Al formati	t	828	5.093	1.798	8.259	1.674	8.775	93	106	202	172
Al zlitine: gnetne	t	715	2.860	550	2.144	574	2.157	104	101	80	75
livarske	t	1.208	4.833	1.541	5.072	806	2.268	52	45	67	47
Predzlitine: lastne	t	102	404	84	321	89	265	106	83	87	66
za prodajo	t	—	—	—	17	—	24	—	141	—	—
Drogi za kline	t	8	35	7	52	8	50	114	96	100	143
Stikala	t	1	2	—	—	—	19	—	—	—	—
LIVARNA SKUPAJ:											
Pretapljanje Al	t	4.076	16.299	3.980	15.865	4.170	16.272	105	103	102	100
	t	123	493	76	118	322	1.494	424	—	262	303

II. PREGLED PORABLJENIH SUROVIN NA ENOTO PROIZVODA

TOZD/SUROVINA	Enota mere	Osnutek let. plana 1982	DOSEŽENO		INDEKS	
			IV	I-IV	4:3	5:3
1	2	3	4	5	6	7
TOZD TOVARNA GLINICE						
Al hidrat — Al2O3						
— boksit	t *	2.545	2.568	2.498	101	98
— NaOH — 100%	t *	0,09367	0,09663	0,09527	103	102
— para	t	4.450	4,26238	4,44254	96	100
— el. energija	kWh	326,182	380,333	345,069	117	106
— žgano apno	t	0,042	0,01951	0,03016	46	72
Kalcinirana glinica	t	0,12141	0,11420	0,11890	94	98
— para	t	0,04135	0,04842	0,04569	117	110
— Al fluorid	t	0,00026	0,00011	0,00017	42	65
— el. energija	kWh	33,0174	32,839	31,867	99	97
TOZD PROIZVODNJA AI						
Elektrolit. Al — hala A						
— glinica	t	1,920	1,91956	1,91980	100	100
— anodna masa	t	0,585	0,58418	0,58355	100	100
— kriolit	t	0,035	0,02724	0,03291	78	94
— Al fluorid	t	0,035	0,04050	0,03566	116	102
— el. energija	kWh	18,037	17,714	17,646	98	98
Elektrolit. Al — hala B						
— glinica	t	1,920	1,91997	1,91994	100	100
— anodna masa	t	0,570	0,56753	0,56911	100	100
— kriolit	t	0,035	0,02978	0,03527	85	101
— Al fluorid	t	0,035	0,03766	0,03330	108	95
— el. energija	kWh	17,357	17,150	17,158	99	99
Anodna masa						
— petrolkoks	t	0,67165	0,68158	0,67934	101	101
— katranska smola	t	0,338015	0,32905	0,33191	97	98
— mazut	t	0,0048	0,00483	0,00576	101	120
— el. energija	kWh	150	133	136	89	91
* programiran normativ						

TOZD TOVARNA GLINICE

V mesecu aprilu smo proizvedli 8.278 ton Al hidrata Al2O3, kar je za 1.232 ton manj kot smo planirali v osnutku letnega plana poslovanja (indeks 87) in

3.322 ton man kot isti mesec preteklega leta (indeks 71). V obdobju I-IV je proizvodnja Al hidrata Al2O3 manjša za 1.503 ton od planirane (indeks 96) in 792 ton manjša kot v istem obdobju lanskega leta (indeks 98).

Proizvodnja kalcinirane glinice je v aprilu 8.261 ton in je za 324 ton manjša od predvidene in 475 ton manjša kot isti mesec preteklega leta.

Skupna proizvodnja (kalcinirana glinica in prodani hidrat) znaša v aprilu 8.370 ton in je za 853 ton oz. 9 % manjša od planirane v osnutku letnega plana poslovanja, od proizvodnje v istem mesecu lanskega leta pa je za 898 ton oz. 10 %. V času od I-IV smo proizvedli 35.902 ton, kar je za 988 ton manj kot smo predvideli (indeks 97) in 838 ton manj kot v istem obdobju preteklega leta (indeks 98).

Iz tabele II je razvidno, da smo pri proizvodnji Al hidrata Al2O3 v obdobju I-IV porabili za 2 % več NaOH in 6 % več električne energije kot smo planirali. Poraba ostalih surovin je pod planirano. Pri proizvodnji kalcinirane glinice smo v prvih štirih mesecih porabili 98 % mazuta, 110 % pare, 65 % Al fluorida in 97 % električne energije.

TOZD PROIZVODNJA AI

Proizvodnja elektrolitskega Al znaša v aprilu v hali A 1.700 ton, to je za 54 ton več kot smo predvideli (indeks 103), glede na lanske leto proizvodnjo v aprilu pa je večja za 7 ton. V prvih štirih mesecih tega leta smo proizvedli 6.832 ton elektrolitskega Al in presegli planirano proizvodnjo za 248 ton oz. 4 %, glede na lanske leto pa smo proizvedli 101 tona več (indeks 102).

V elektrolizi B smo v aprilu proizvedli 2.089 ton elektrolitskega Al, kar je za 43 ton več kot smo planirali v osnutku letnega plana poslovanja (indeks 102). Proizvodnja v času od I-IV znaša 8.361 ton in je za 176 ton

večja od planirane (indeks 102).

Poraba surovin je v hali A v obdobju I-IV enaka planirani pri glinici in anodni masi, kriolita je porabljeno 94 %, Al fluorida 102 % in električne energije 99 %.

V hali B je v prvih štirih mesecih prekoračena poraba samo kriolita (indeks 101), glinice in anodne mase je enako 100 %, Al fluorida 95 % in električne energije 99 %.

Proizvodnja anodne mase znaša v aprilu 2.394 ton, kar pomeni, da je za 106 ton večja kot smo predvideli v osnutku letnega plana (indeks 105) in 100 ton večja kot isti mesec lanskega leta (indeks 104). V času od I-IV znaša proizvodnja anodne mase 8.863 ton in je za 289 ton manjša od planirane (indeks 97) in 888 ton večja od lanske proizvodnje v istem obdobju (indeks 111).

Pri proizvodnji anodne mase smo v obdobju I-IV presegli porabo petrolkokska (indeks 101) in mazuta (indeks 120). Katranske smole smo porabili 98 %, električne energije pa 91 %.

TOZD PREDELAVA AI

V livarni v obratu predelave smo aprila proizvedli 4.170 ton različnih livarniških proizvodov, kar je za 94 ton več kot smo predvideli v osnutku letnega plana poslovanja (indeks 102) in 190 ton več kot isti mesec preteklega leta (indeks 105).

Proizvodnja v obdobju I-IV znaša 16.272 ton in je manjša od planirane za 29 ton (indeks 100), od lanske proizvodnje v istem obdobju pa je večja za 407 ton (indeks 103).

Gradivo pripravila:
Dragica Leskovar

O domovini

Skoraj štirideset let je že minilo od takrat, ko je za vedno utihnilo grmenje topov, kar je pomenilo konec strašne štiriletne vojne. Pričel se je mir, napočila je svoboda. Svoboda, o kateri so sanjali prezebli in na smrt utrjeni partizani, ko so za hip počivali med dolgim pohodom. Nastopila je svoboda, s katero so matere tolažile svoje prestrašene otroke, vedno lačne kruha, ki ga je med vojno primanjkovalo.

Svoboda je res prišla, toda skrbi ni bilo konec. Zdaj je bilo treba obnoviti porušeno domovino in začeti ustvarjati vse tisto, o čemer so sanjali med vojno.

Tako smo začeli graditi ceste in železnice in nove tovarne. Mnogo je bilo opravljenega s prostovoljnimi delom in še danes je tako. Radi delamo in ponosni smo na to, da živimo v svobodni deželi, kjer imajo vsi narodi enake pravice, zato se ravnamo po Titovih besedah — UČIMO SE.

Jasmina Gradin
5. b
OŠ BORIS KIDRIČ
Kidričevo

Mamina mladost

Bil je prijeten jesenski večer. Z mamo sva sedeli pri mizi in se pogovarjali o različnih stvareh — o šoli, o platenju, o rožah ...

Toda najbolj me je pritegnilo pripovedovanje o njeni mladosti, o časih, v katerih je odrasčala. Naslonila sem se na mizo in zamaknjeno vsrkavala vsako njeno besedo.

Mama je imela revno in žalostno otroštvo. Odrasčala je na samotni kmetiji visoko v Halozah — sredi hribov — »grap« in »lazov«, kakor bi rekla moja mama. Oče ji je umrl, ko je imela tri leta, njena mama pa se kasneje ni več poročila, tako da je mama ostala edinka in bila sredi že tako samotne pokrajine še bolj osamljena, sama. Ni se mogla igrati s sosedovimi otroki, ni mogla zaupati svoje skrivnosti prijateljicam, saj je bila njena prijateljica doma pol ure hoda od njenega doma. V šolo je hodila peš skoraj uro in pol. Pripovedovala mi je, da je bilo v šoli nekoč čisto drugače, kot je danes. Rekla mi je, da takrat niso imeli zvezkov in peres, ampak so pisali s kredo na tablico in da so jih učitelji pretepali s palico. Tega si danes skoraj ne morem predstavljati.

Drugače pa je morala mama tudi trdo delati in sicer v sadovnjaku in v vinogradu. Pa tudi z živino je imela opravka.

Ko ji je bilo 17 let, je mama zapustila samotne Haloze in odšla iskat srečo drugam. Zaposlila se je v Ptuj, nato v Mariboru in tam dela še danes.

Čeprav je minilo že veliko časa, odkar babice ni več, se mama še vedno rada vrača v Haloze. A kadar se zazre pred svojim nekdanjim domom daleč v daljavo, opazim, da je v njenih očeh žalost. Zakaj? Morda zaradi

»vikendov«, ki so zrasli čez noč in kvarijo nekdanjo podobo pokrajine? Morda je žalostna zaradi hiše, v kateri je nekoč živela, zdaj pa so v njej tuji?

Kdo bi vedel, kaj jo teži? Morda pa ji je težko, ker se spominja svojega otroštva — svoje mladosti ...

Jožica Petrovič
7. a
OŠ BORIS KIDRIČ
Kidričevo

Del moje mladosti

Ko razmišljam o mojih šolskih letih, mi misli nenadoma pohite v Lovrenc v šolo, kjer sem prvič sedla v šolsko klopi in kjer sem spoznala prve tovarišice in prijateljice. Stara in mala je ta šola, saj ima le nekaj učilnic, kuhinjo in stranišča, vendar me nanjo veže mnogo lepih spominov. Ni smo imeli telovadnice, pa smo bili kljub temu srečni. Tekali smo po igrišču in travnikih, se igrali razne igrice z žogo in z vrvicami. Med prostim časom, to je med malico in varstvom, smo si pričarali svet škratov, čarovnic, očkov in mamic. Bilo je zelo lepo, tako da me ob spominu na ta leta kar stisne pri srcu in mislim, da so to bila moja najlepša šolska leta. Tudi tu je lepo, vendar vsa ta stopnišča, to tekanje iz razreda v razred, temu se ne morem privaditi. Vse to je za nas Lovrenčane novo. Bili smo le en razred in navezani drug na drugega in sedaj smo se razdelili. Še sedaj, ko je že minilo toliko časa, ne morem razumeti, zakaj nisva s prijateljico v istem razredu. Tudi tu sem se našla z mnogimi prijateljicami, s katerimi se zelo razumem, a moje najboljše prijateljice Klavdije pa le ni v razredu.

Zavedam se tudi tega, da se ti vedno vse želje ne morejo izpolniti. Na vse se je pač treba navaditi in potem na koncu ugotoviš, da se ti ni zgodila krivica.

Milena Zafošnik
5. b
OŠ BORIS KIDRIČ
Kidričevo

TITO

Tito, ti si naša nada,
Tito, ti si upanje!
Tebe imamo vsi najraje,
tebi vsi zaupamo.

Vedno si nam bil tovariš,
vedno si pomagal rad.
Ti si ustvaril nam deželo,
srečni v njej živimo zdaj.

Tebe, Tito, ni več med nami,
res prezgodaj si odšel.
A zapustil si spomine,
mi ponosni smo nanje.

Irena TOPOLOVEC
8. b
OŠ BORIS KIDRIČ
Kidričevo

Moj oče in njegova mladost

Že kot majhnemu otroku mi je oče pripovedoval svoje spomine iz otroških let.

Izhajal je iz številne delavske družine doma iz Jelovic. Oče in mati sta bila dinarja. Le s težavo sta preživljala svoje otroke in jim dajala osnovne življenjske potrebe.

Moj oče je prvi razred začel obiskovati v času vojne. Zaradi bojzani, da bi se v šolo naselila nemška policija, so partizani zažgali šolo. Od tistega dne oče ni več obiskoval šole vse do osvoboditve.

Ko je začel prvi razred ponovno obiskovati v Majšperku, je bil star enajst let. Vsak dan je hodil v šolo peš, le pozimi, kadar je zapadel sneg, ga ni bilo v šolo tudi po petnajst dni. Drugi razred je začel obiskovati v Narpapljah. Ker šola ni bila dokončana, so imeli pouk pod jablano, ki še danes stoji. Konec meseca oktobra pa se je začel redni pouk.

Doma je bil najstarejši in je moral paziti na svoje brate in sestre. Ko staršev ni bilo doma, je moral kuhati kosilo in nahraniti živino. Kухal je v krušni peči. Ker je bil premajhen, je moral zlesti v peč, da je lahko zakuril. Ko je prišel iz peči, je bil ves črn in pepelnat.

Morda bom tudi jaz kdaj svojim otrokom pripovedovala, kot je moj oče meni; le da moji spomini na otroštvo ne bodo tako temni in grenki.

Brglez Evelin
7. a
OŠ BORIS KIDRIČ
Kidričevo

Platan pripovedujejo

Na tretjem prijateljskem srečanju osnovnih šol, so v Kidričevem predstavniki zasadili devet mladih platan. Do danes so zrastle v drevesa. Tvorijo kratek, a lep drevored, ki se širi ob cesti pred vhodom v našo šolsko zgradbo.

Kadar sedim v učilnici, lahko opazujem visoke krošnje in poslušam šelestenje njihovih listov. Zdi se mi, da so ta prečudno lepa drevesa moji prijatelji, ki me pozdravljajo in mi hočejo povedati mnogo, prav mnogo. Drevesa se zavedajo, da so znak trdnega prijateljstva šol širom po Jugoslaviji. S svojo bujno rastjo, s senco poleti in s šumenjem listov v pozni jeseni želijo prebuditi vsa srca naših učencev in jim pripovedovati o prijateljih, o bratskih šolah in o krajih, kjer ti živijo.

Veselim se že, da bom leta 1983, ko bom v šestem razredu, lahko doživel srečanje prijateljstva, ki bo že drugič na naši šoli.

Fredi Lampret
4. a
OŠ BORIS KIDRIČ
Kidričevo

Naš kraj

Stanujem v vasi Kungota pri Kidričevem. Svoj kraj imam rad, zato tudi skrbim, da ni »nastlan« s papirjem.

Moj kraj ima tudi svojo zgodovino. Verjetno so prve domačije nastale ob cerkvi, ker je tam najbolj naseljeno področje. Če te pot pelje skozi drevored, kjer se šopirijo mogočni kostanji in dišeča lipa, ne moreš prezreti starega, na žalost propadajočega gradu. Kdaj je bil zgrajen, ne vem. Vem pa to, da so ga nazadnje obnovili leta 1674 in da se je v njem menjalo veliko števil grofov. Iz pripovedovanja stare mame sem izvedel tudi to, da je o tem gradu nastala pesem: »Tam dol na Rumenu polju stoji en beli grad ...«

Kungota se je namreč prej imenovala Rumeno polje. Po 2. svetovni vojni se je Kungota začela razvijati. Ostalo je le nekaj trdnih kmetij. Veliko vaščanov iz Kungote se je zaposlilo v tovarni glinice in aluminija v Kidričevem, v Ptuj in drugih mestih. Marljivi vaščani so zgradili kulturni dom, kjer prirejajo proslave in druge prireditve. S samopriskevkom smo zgradili ceste, boljše električno omrežje, pa tudi igrišče. Čeprav je naš kraj Kungota le majhna vas, je ne bi želel zapustiti.

Zupanič Zoran
7. a
OŠ BORIS KIDRIČ
Kidričevo

Naj ne izgine roža z naših polj, toplina iz naših src

Sedim pred oknom in opazujem razigrano pomlad, ki je polna cvetja, življenja in vonja po ljubezni. Občudujem njeno lepoto in čar, ki sta videti večna. Zazrem se v daljavo in zagledam dva metulja, ki vztrajno letata cveta na cvet in pri tem pomislím na ljudi, ki so se nekoč imeli radi, sedaj pa so si čisto odtujeni.

Z napredkom in razvojem tehnologije, znanosti ter kulture je človeštvo obsojeno na propad. Postajamo sužnji strojev, aparatov in vse manj je toplina med nami. Z uničevanjem narave ne pomislím, da s tem uničujemo tudi ljudi. Dan za dnem hitimo po opravkih in se sploh ne znamo več pogovoriti med seboj. Zaprti smo med sive zidove in ne vemo ničesar, kaj se dogaja z ljudmi. Ali sploh še znamo prisluhniti težavam drugih ljudi? Se še znamo pogovoriti in pomagati starejšim ljudem?

Toda ta svet še ne bo propadel. Roža ne bo izginila z naših polj, toplina ne iz naših src, kajti na tem svetu so še ljudje dobre ga srca.

Sandra Krmjič
8. a
OŠ BORIS KIDRIČ
Kidričevo

Kidričevo

Sredi slikovite Štajerske, na prehodu z Dravskega v Ptujsko polje, leži Kidričevo. Razvijati se je začelo med drugo svetovno vojno. Nastajalo je ob tovarni glinice in aluminija, ki so jo začeli graditi Nemci. Takrat se je kraj imenoval Strnišče. Niti tovarne, niti naselje Nemci niso dogradili, ker jih je prehitel konec vojne.

Ko so se naši narodi osvobodili, je bila skoraj vsa Jugoslavija porušena. Delovni ljudje so z veliko vnemo začeli obnavljati domovino. Za našo tovarno se niso mogli odločiti, ali naj jo dokončajo ali ne. Zanj se je zavzel prvi predsednik slovenske vlade, ki je bila ustanovljena 5. maja 1945 v Ajdovščini, narodni heroj Boris Kidrič. Predlagal je, naj tovarno dogradijo. Zaposlili so veliko delavcev in ob tovarni je zraslo naše lepo naselje.

Ime so mu dali po narodnem heroju Borisu Kidriču, saj je imel prav on največ zaslug pri razvoju tega kraja.

Danes je Kidričevo delavsko naselje, v katerem lahko delovni človek zadovoljuje svoje osnovne potrebe. Svoj prosti čas preživimo poleti ob bazenu, na trimski stezi in na mnogih drugih športnih objektih in igriščih. V osnovni šoli, ki si je tudi nadela Kidričevo ime, že šest let poteka celodnevni pouk. Učenci in naši starši smo zadovoljni s takšnim načinom šolanja, saj večino nalog in učenja opravimo v šoli. Tudi prostovoljne dejavnosti so se v zadnjih letih močno razmahnile; mnogi uspehi naših učencev na športnih in drugih tekmovaljih in prireditvah so del marljivega dela v krožkih. Seveda pa ne živimo brez želja in potreb; v prihodnosti bomo morali našo šolo razširiti in posodobiti, da bi povsem ustrezala načelom in delu prave celodnevne osnovne šole. Ob tem se bomo morali zateči kot že velikokrat prej, po pomoč k delovnim ljudem v tovarni glinice in aluminija, kjer je zaposlenih veliko naših staršev.

Če bo koga vodila pot v naš kraj bo gotovo opazil še kakšno zanimivost, ki je nisem opisal; morda bo kdo celo soglašal z mojo ugotovitvijo, da ni lepšega kraja, kot je Kidričevo.

Gorazd Soršak

8. a

OŠ BORIS KIDRIČ
Kidričevo

B O R

Daleč tam v daljavi
visoko gori bor stoji.
Sam je ...
Tudi gora je sama
sredi daljnih teh pustinj.

Bor viharen
trdno gori tam stoji.
Veter vanj buči,
dež se zliva nanj,
vendar trdno bor stoji.

Delo v krožku

Na naši osnovni šoli imamo več krožkov. Jaz sem se vključil v krožek folklore. Vodi nas tovarišica Rajher Jelka. V učilnici 16 vadimo razne plesne. Tu imamo dovolj prostora. V ta krožek se je vključilo 20 učencev. Izvolili smo Tatjano za gospodarja, Klavdijo za tajnico in Andrejo za predsednika. Vsaka je dobila določeno zadolžitev in delo v krožku je urejeno.

Plešem z Matejo, s katero se včasih tudi skregam. Sedaj v parih vadimo valček, pri katerem imamo velike težave. Včasih nas na harmoniki spremlja Andreja, včasih pa nam igra Janko. Do zdaj smo se naučili razne plesne korake, naučili pa smo se tudi plesati Partizansko kolo, Ob bistrem potočku je mlin in Marko skače.

Zame je folklor zelo prijetna in poučna dejavnost.

Lampret Fredi

4. a

OŠ BORIS KIDRIČ
Kidričevo

Moja knjižnica

Spominjam se še, bil sem majhen, ko mi je mamica prebirala pripovedke in pravljice.

Vedno sem si želel, da bi se naučil brati. To se mi je izpolnilo ob vstopu v šolo. Tu sem spoznal, da je v knjigah veliko poučnega. Obiskujem šolsko knjižnico.

Vsaka knjiga me zanima. Iz nje se nekaj naučim, predvsem to, da se življenje deli na dobro in slabo. Vse te zanimive knjige so nam napisali mladinski pisatelji. Vanje so zlili svoje izkušnje in vse, kar jih je spremljalo na njihovih poteh življenja.

Dobra in poučna knjiga mi je lahko tudi zvesta prijateljica v življenju.

Turk Janko

6. b

OŠ BORIS KIDRIČ
Kidričevo

Prišla je pomlad

Ptički na veji prav lepo pojo,
sonce na nebu jih gleda svetlo.
Rožice bele cvetijo mu v čast,
deček na polju pa vriska naglas.

»Prišla je pomlad,
spet bo lepo v soncu vstati.
Veselo bom skakal in vriskal čez plan,
da si le tu, prelepa ravan!«

Čelan Alenka, 6. a

Postala sem pionirka

V pionirsko organizacijo smo bili sprejeti, ko je imela domovina rojstni dan. Takrat smo obljubili, da bomo pridni učenci.

Vindiš Klarica, I. a

Moja mamica

Moja mamica je srček. Ona zame skrbi.

Dobnik Andreja, I. b

Postali smo pionirji

ZELO SMO PONOSNI, KER SMO POSTALI PIONIRJI.
DOBILI SMO PIONIRSKO RUTICE, KAPICE, ZNAČKE IN PIONIR-SKE IZKAZNICE. SVEČANO SMO DALI PIONIRSKO OBLJUBO, DA SE BOMO PRIDNO UČILI IN TAKO KORISTILI SEBI IN DOMOVINI.

Čelan Nataša

1. raz.

OŠ BORIS KIDRIČ
Kidričevo

Pripravljamo se za obrambo domovine

Naša domovina živi v prijateljskih stikih z vsemi sosednjimi državami, vendar se vseeno lahko zgodi, da jo napade sovražnik. Zato moramo biti vsak trenutek pripravljeni ubraniti jo pred rokami tujcev, ki bi si jo želeli prilastiti. Vsi si želimo, da se to nikoli ne bi zgodilo, saj vsi vemo, kako so trpeli naši vrstniki med vojno in kako hrabri so bili njihovoj očetje, ko so se podali v borbo z mnogo močnejšim sovražnikom in mu iz rok iztrgali našo prelepo domovino.

Zato imamo po vseh šolah obrambne dneve, na katerih se učimo, kako ubraniti sebe in domovino pred sovražnikom. Tudi letos smo ga imeli na naši šoli. Že v naprej smo se ga veselili ter ugibali, česa vsega se bomo ta dan novega naučili. Zjutraj smo se zbrali pred šolo. Kot nekakšna otvoritev obrambnega dne je bila gasilska vaja, ki so jo izvedli gasilci TGA iz Kidričevega. Pokazali so nam več vrst gasilnih aparatov in nam tudi razložili ob kakšnih požarih in kako se kateri uporablja. Bilo je zelo zanimivo, pa tudi veliko novega smo se naučili.

Po vaji pa smo se razvrstili na svoja mesta, kakor smo bili vnaprej določeni, kajti sledil je orientacijski pohod. Med potjo pa

morajo ekipe še tekmovali v streljanju z zračno puško, znanju iz orientacije v naravi, pravilno oskrbetni poškodovanca in še marsikaj. Cilj pohoda je bil v Kungoti za učence iz bližnje okolice Kidričevega, za ostale pa v Lovrencu. Na tem pohodu so sodelovali učenci 6., 7., 8. razredov, ostali pa so dobili naloge, ki so bile manj zahtevne od naših.

Jaz nisem tekmovala, ampak sem bila določena še z dvema sošolkama in tovarišicama za eno od postaj. Ekipe so pri nas reševale vprašanja iz orientacije v naravi, ki pa so bila zelo težka. Ko so se zvrstile vse ekipe, smo tudi mi krenili proti Kungoti, našemu cilju. Tam smo dobili enolončnico, ki smo jo s tekom pojedli, saj smo bili že zelo lačni.

Po malici je imel naš razred še nalogo, da odpelje domov učence drugega razreda. S to nalogo smo uspešno zaključili naš obrambni dan.

Srečni smo šli domov, saj smo se ta dan naučili veliko novega, kar bi nam koristilo, če bi naši domovini grozila nevarnost.

Metka Pislak

8. b

OŠ BORIS KIDRIČ
Kidričevo

Izlet v Washington D.C.

Videti New York, še ne pomeni videti Ameriko. Celovitejšo sliko dežele si ustvariš, če vidiš več njenih mest, krajev, pokrajin in podeželje. Nekaj od tega se mi je ponudilo in brez oklevanja sem se odločil za avtobusni izlet v Washington, D. C., ki ga je za nas organiziralo Yugotoursovo predstavništvo v New Yorku.

Izlet je lep, če je lepo tudi vreme. Kakšno pa bo, pa si lahko izvedel, če si aktiviral na televizorju kanal 1 (kabelski kanal). To je približno tako, kot če pri nas zasučeš telefonsko številko 95 in izveš, koliko je ura. Na ekranu se pojavijo razni podatki o vremenu s tonskim komentarjem. Težava je bila le v tem, da sem moral nekatere podatke preračunavati, kot recimo temperaturo iz stopinj Fahrenheita v stopinje Celzijusa, da sem vedel kako toplo je. Zanimivo je, kako se računalniško spremlja in kontinuirano posreduje stanje in napoved vremena na TV ekran. To možnost informiranja sem izkoristil, in že v postelji zvedel, kako se naj oblečem za izlet. Prognoza je bila dobra.

Odhod je bil planiran za sedmo uro zjutraj izpred hotela Washington, D. C. je od New Yorka oddaljen približno toliko, kot je Ptuj od Beograda, približno 500 km. Vprašam, ali bi se pri nas odpravili v Beograd z avtobusom, s tem, da vemo, da se še isti dan vračamo, šele ob sedmi uri?

Velika avtobusa z vgrajeno klima napravo in sanitarijami nista bila polno zasedena, saj je nekaj naših turistov za vikend odpotovalo drugam po ZDA in Kanadi, k sorodnikom in znanecem. Čim smo podvodno »podšli« reko Hudson, kar se je zgodilo po 20 minutah vožnje, smo se morali zaustaviti na cestinski postaji, kajti reka Hudson meji mesto in hkrati državo New York z državo New Jersey. Cestnina se torej plačuje tudi v ZDA! Od tu nas je vodič še opozoril na pogled Manhattan oziroma New Yorka iz te strani — panorama, ki je baje redkeje fotografirana. Kmalu smo se vključili v promet na avtocesti, ki je imela šest vozišč v vsako smer, nekako bi rekel »doplrirana« avtocesta. Večinoma smo se vozili po tretjem, kje pa je bila vzpetina, pa po četrtem pasu. Doplrirane avtoceste je bilo kakih 200 km, nato pa je bila do Washingtona, D. C. standardna, kakršne imamo nekaj tudi pri nas. Nekaj milj nas je nato spremljala rafinerija nafte, kar mi je dalo odgovor, odkod benzin za New York in sploh za avtomobilski živčav tukaj. Med pripovedovanjem vodiča o pokrajini, ki jo sekamo, sem skušal usklajevati razlago s panoramo, ki smo jo občudovali ob avtocesti. Na zahodni strani so se videli obrisi glavnega mesta te države — New Jersey city. V ospredju pre-

stolnice je bil velik kompleks tekstilne industrije z znanimi inštituti, iz katerih izvirajo iznajdbe skoraj vseh umetnih vlaken, začenši od naylona. Naslednja državna meja, ki smo jo zaznali, ne samo zaradi cestnine, tudi iz raznoraznih obcestnih panojev, je bila meja države Delaware. Prečkali smo le njen najsevernejši del. Potovanje čez to državo je trajalo samo kake pol ure, tako, da nam niti vodič vsega o tej državi ni utegnil povedati. Razlago o Delaware je moral nadaljevati v Marylandu, ki je ena od večjih in bogatejših držav v ZDA. Severni del Marylanda je industrijski, južni proti Virginiji, pa kmetijski. Tukaj smo se peljali mimo tovarne, ker izdelujejo skafandre za ameriške astronavte. Na dvorišču te tovarne sem tudi opazil velik »klopotec«, dvokrako vetrnico z napisom »NASA«, prav isto, ki sem jo že videl v nekem našem časopisu. S pridobivanjem el. energije iz vetra se torej ukvarja tudi NASA!

Nekaj deset kilometrov oziroma milj je bilo še do Baltimore, ki je prestolnica Marylanda, ko je avtobus skrenil iz avtoceste. Zaustavili smo se za dvajset minut v motelu. Tisti, ki so postane najboljši forsiralji, so se uštelili, saj alkohola v ameriških motelih ne poznajo. Vsaka pijača je bila tu dobesedno ledena. Če se ne poslužiš avtomata, ki je tudi »leden«, ti točajka v plastični kozarec najprej zajame kot koruzo debela zrna ledu, nato pa nanj prilije še kak deci kakšnega sadnega koncentrata. Nekaj časa pač moraš počakati, da se ti nekaj ledu odtaji, vsaj toliko, da ti začne funkcionirati slamica za srkanje. Še en dokaz več, da se je hladilnik rodil v Ameriki. Mnogo je bilo tukaj tudi spominkov — tudi zastonj, če si se le podpisal v »veliko« knjigo, da si bil turist države Maryland. Kakšen ponos!

Na desni se je v nadaljevanju potovanja prikazal obris več mi-

lijonskega Baltimore. Naša pot pa je vodila mimo, naravnost proti morju — Atlantiku, ki se je od sonca obsijan bleščal pred nami, in ki se tukaj močno zajeda v ameriško celino. Še preden se ustavimo, izvemo, da se bomo peljali šest kilometrov pod morjem. Predor je bil obložen z rumenimi ploščicami in močno osvetljen, vožnja skozi, pa se je plačala posebej. Nad njim pa je luka, ena od največjih v ZDA. Pod kolikimi ladjami smo se peljali, nismo zvedeli, kajti, ko smo spet zagledali sonce, je bila že za nami, prav tako tudi Baltimore.

»Ob enih bo pripravljeno kosilo«, je bilo sporočilo vodiča, ki se je o tem dokončno iz motela po telefonu dogovoril. Toraj še dobra ura vožnje. Drugi naš avtobus nas je spet prehitel, nato pa se je ponovno razpištobil naš šofer, tako da sta se voznička obeh avtobusov, sicer oba črnca, kar izživiljela v hitri in vratolomni vožnji. Šest ur vožnje za 500 km je lepa povprečna hitrost, če jo preračunaš v »naše« kilometre na uro. Pokrajina do Washingtona, D. C. je bila tukaj v južnem Marylandu rahlo valovita. Farme, bolj rečeno kmetije so bile sodeč po številu krav na paši (40 do 50) srednje velike, rekel bi okrog 30 hektarjev. Na dvoriščih teh je bilo videti traktorje »Ford«, razne avtomobile in ostalo navlaklo, predvsem kmetijsko orodje in stroje. Na dveh dvoriščih sem opazil tudi manjše letalo.

Kmalu smo se ločili od avtoceste. Predmestje, ki je ponavadi industrijsko, v Washingtonu, D. C. ni, ker tukaj večje industrije ni. Primestne vile in hišice počasi prerastejo v večje zgradbe, toda ne v nebotičnike. Nobena zgradba tukaj ne sme biti višja od točke, kjer se začneja kupula na US Capitolu, ki je sicer na manjšem hriščku. To je zlato pravilo arhitekture Washingtona, D. C.

Washington s pripisom D. C., ki pomeni (democratic city) svobodno mesto, je bil osnovan za časa vladanja prvega predsednika ZDA, čigar ime tudi nosi, leta 1776. Mesto se nahaja, kot je bilo takrat sklenjeno, točno na meji rivalov »mirmim« severjem in »vročim« jugom. Zanj sta zemljišče odstopile, vsaka polovico Maryland in Virginia. Torej je Washington, D. C. le vladno mesto ZDA, država Washington pa se nahaja na nasprotni strani kontinenta, na zahodu ob Tihem oceanu.

Kosilo nas je čakalo v okusno dekorirani ribiški restavraciji ob obali reke Potomac, nekoliko izven mestnega jedra, tega mesta, ki ima nekaj manj kot milijon prebivalcev. »Opet ovi ameriški štoševci«, je hudomušno dodal sosed pri omizju in ponovno predstavil vse svoje krožnike, saj očitno ni vedel, kje oziroma kako bi začel jesti. »Tu bi se morali učiti naši gostinci, kako se streže gostu«, je rekla sotrpinka pri sosednji mizi. Res, naenkrat smo imeli polno mizo raznih jedi, toda vse skupaj bi rade volje zamenjal za pasulj, ali segediner. Po polurnem košenju smo se ob reki Potomac peljali protitočno do mostu, ki vodi na vojaško pokopališče Arlinkton, kar je že v Virginiji. Peš smo krenili navkreber po asvaltni cesti, ki je vodila čez to pokopališče. Na obeh straneh ceste je na tisoče enakih nagrobnih kamnov — obeležij padlih ameriških vojakov iz domovinske vojne, obeh svetovnih vojn, Koreje in nazadnje iz Vietnama. Proti vrhu te vzpetine sta tudi preprosta groba bratov Kennedy, kamor je tudi bilo namenjeno naše pešačenje. Od tu je lep razgled na vladno četrt mesta, oddaljeno kake tri kilometre čez reko. Desno, skozi gozd, ki mu je že delno odpadlo listje, pa je bilo v enaki oddaljenosti videti mogočno zgradbo Pentagona — obrambnega ministertva ZDA.

Naslednji postanek je bil pred mavzolejem Abrahama Lincolna, predsednika ZDA, ki je odpravil suženjstvo. Mavzolej ima 36 stebrov iz belega marmorja, to je toliko, koliko je bilo takrat zveznih držav. Impozantan objekt ima v notranjosti veliko sedečo marmornato plastiko predsednika, ki jo straži častna straža ameriške garde. »Kranjski Janez straži Lincolna«, je smešno, toda tako je bilo. Ko je stražar »Janez« slišal pristni slovenski jezik, je pozabil na vojaško disciplino. Povedal nam je v lepem slovenskem jeziku, da je njegov oče doma iz Kranja in da ima še nekaj mesecev služiti Reganu. Želi si tudi priti na olimpiado v Sarajevo.

Belo hišo pa smo si natančneje ogledali, zlasti še prednjo stran, in imeli kaj videti! Med nas »radovedneže« so se kmalu pomešali drugačni turisti — »gostje«, ki so prišli »pozdravit« predsednika. Nekateri so »spostovanje« izkazovali tiho, nekateri pa bučno. Spomnim se starejše Japonke iz Hiroshime — žive priče atomske eksplozije. Tako je bilo soditi iz njenega demonstrativnega gradiva, oziroma iz slik na njenem transparentu. Glavo je imela veliko kot košaro, kar je menda predstavljalo tumor, ki je nastal zaradi atomskega žarčenja. To je bila torej borka zoper atomsko oboroževanje. Izgleda, da so taki »sprehajalci« tukaj pred belo hišo nekaj vsakdanjega, saj policija, ki je stražila ta objekt, ni posvečala temu posebne pozornosti, niti nam, ki smo ta dogajanja oblegali s kamerami in fotoaparati.

Do US Copitala, ki je oddaljen od bele hiše kakega pol kilometra smo šli peš. Tudi tukaj se je hotel vsak fotografirati, zlasti še, ker je bilo to zaradi zahajajočega sonca zadnja možnost. Na nasprotni strani preko ceste pa je kongresna knjižnica, v katero smo pogledali, in izplačalo se je. Tukaj v predverju sem videl prvo tiskano knjigo iz Evrope. Biblija iz leta 1445 (Gutenberg, Johannes), je kot darilo nekega nemškega cesarja zašla semkaj, in moram reči, je dobro zavarovana, kakor pred dolgimi prsti, tako proti fizikalnim in kemijskim vplivom. Tudi sama zgradba je, kakor od zunaj, tako od znotraj vredna ogleda. V planu smo še imeli ogled muzeja avstronavtike in letalstva — Smithsonianovo institucijo. To je znanstvena ustanova na nivoju nacionalnega, kakor svetovnega pomena. Ostalih njenih muzejev ni bilo časa za ogled. Med križarenjem po Washingtonu, D. C. smo bili še opozorjeni na zgradbe Watergate, kovnico, dolarjev, Kennedyjev center... Ko smo se peljali na poti do omenjenega muzeja mimo radia »Glas Americe«, je nekdo pripomnil! »Idemo, da vidimo Grgo Zlatopera«, nato pa je nekdo drug nadaljeval, »več je umro«. Tako smo si torej lajšali naporni dan.

Že predverje navedenega muzeja, je vsaj name naredilo močan vtis. Na tleh je bila originalna kabina Mercuri - 6 s prvim avstronavtom John Glenom (iz voska). Točno nad tem eksponatom pa je viselo, skoraj v dosegu roke originalno letalo bratov Wright — mejnik v zgodovini letalstva. Z njim se je 17. decembra 1903 Orville, ki sem ga pravtako v »voščeni obliki« občudoval, kot prvi človek odlepil od zemlje. Poleg Wrightovega letala so bili suvereno razstavljeni še naslednji prvenci: levo, Limbergovo letalo »St. Louis«, ki je prvo preletelo Atlantik, desno, prvi letalski model na paro, in v ozadju najmlajši prvenec, letalo »Condor«, ki je 23. avgusta 1978 osvojilo nagrado za polet človeka z lastnimi mišicami, ki je bila razpisana več kot 10 let. Ko sem splezal do vrat »Pajka« — lunarnega modula Apola

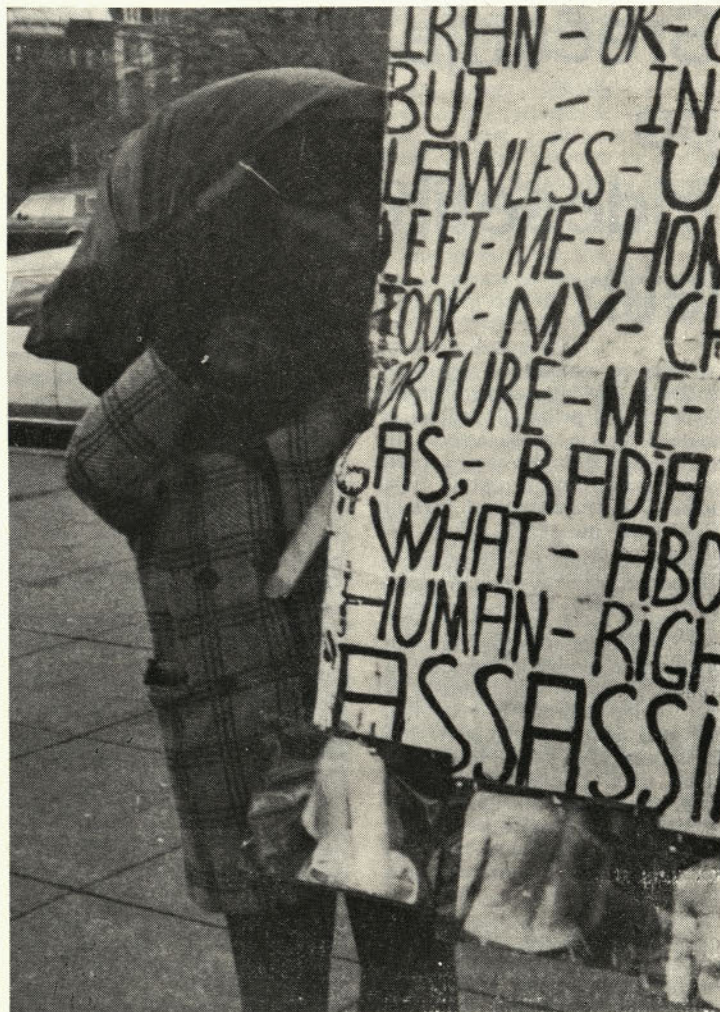
11, me že policaj iz tal rahlo povleče za hlačnico in kaže na uro, ki je bila že 18, ko se muzej zapre. Tako sem le površno videl eksponate v pritličju, v nadstropje pa se sploh nisem podal.

V New York smo se vrnili nekaj po eni uri čez polnoč, kar za Ameriko niti ni pozno, in je tem lažje razumeti, zakaj smo se odpravili na tako dolgo pot šele ob sedmi uri zjutraj.

Pozno zvečer, drugega decembra 1981 smo imeli letalo za povratek. Na letališču Kennedy so nam Amerikanci pripravljali letalo, tokrat DC-10 »N. Tesla«. Med čakajočimi je bila tudi posadka letala, ki nas bo »spravila« nazaj čez »lužo«. Ni bilo potnika, ki ne bi želel kaj konkretnjšega izvedeti — »iz prve roke«, o nesreči našega letala na Korziki, za katero smo zvedeli tudi mi tukaj. Moder odgovor kapetana letala je bil, da po zakonu verjetnosti mi tega ne bomo doživeli, kar nas je ohrabilo.

Nazaj je potekal polet po isti poti, vendar je bil za več kot uro krajši, ker nam je nasprotna rotacija zemlje pomagala pri štednji dragocenega goriva. Spontan plosk vseh potnikov v letalu je ob dotiku koles na beograjskem letališču dal vedeti, da smo se srečno vrnili v svojo domovino.

Rajko Topolovec

Protest žena iz Hiroshime pred Belo hišo

KADROVSKE VESTI

Delavci, ki so se zaposlili od februarja do aprila 1982

V TOZD PROIZVODNJA ALUMINIJA

Ivan Ivančič, Marjan Kokot, Stanislav Rep, Stanislav Mesarec, Jožef Ribič, Janez Mesarič in Janez Stranjšak

V TOZD Vzdrževanje

Milan Firbas, inž. in Bojan Marčič

V TOZD Promet

Vinko Frešer in Branko Bezjak

V TOZD Kontrola kvalitete

Rezika Jokhadar

V DSSS

Dragica Bedenik, Antonija Sakelšek, Jožefa Tumpej, Franc Kolarič, dipl. oec., Ana Primožič in Marinka Mohorko

V TOZD LLBK Trbovlje

Ružica Dabesković, Veselin Dabesković, Naser Fejzullahi, Branko Lenart, Sadija Mujič, Ajna Šabić, Slavica Tunjič, Ljubica Marinović, Dragiša Dobrič in Nihad Imamović

Iz JLA so se vrnili

Ljubo Horvat, Zdravko Erlih in Janez Krempel, dipl. inž.

DELAVCI, KI SO ZAPUSTILI DO OD FEBRUARJA DO APRILA 1982

Iz TOZD Tovarna glinice

Drago Cafuta

Iz TOZD Proizvodnja aluminija

Sead Čeliković, Janez Vertič, Anton Branšteter, Maks Potočnik in Jožef Marin

Iz TOZD Vzdrževanje

Marjan Galun, Danilo Krajnc in Viktor Mertuč

Iz DSSS

Marinka Mohorko, Alojzija Mesarič, Silvija Horvat, Erika Feguš, dipl. oec. in Dragica Bedenik

Iz TOZD LLBK Trbovlje

Sead Bosnić, Finka Piljić, Hamzalije Čolič, Zorka Cvetković, Ankica Matanović, Franc Feštanj, Halil Džanković, Jelena Cvetković, Anton Kaučič, Ajša Salihović, Ružica Dabesković, Veselin Dabesković, Sara Jurič, Ilija Cvetković in Alojzij Čretnik

Upokojeni

Vinko Dovečar, Janko Krajnc, Anton Murko in Stanko Štajner iz TOZD Tovarna glinice

Stefanija Žnidarič, Geza Vitez, Ivan Kostanjevec in Janez Zavec iz TOZD Proizvodnja aluminija

Janez Šprah, Franc Vidovič, Franc Gajšt in Matevž Skok iz TOZD Vzdrževanje

Vinko Verlek iz TOZD Promet

Katarina Kmetec, Jože Šegula, Jože Belšak, Marija Andrašič, Franc Tomanič in Marija Horvat iz DSSS

Marija Klenovšek iz TOZD LLBK Trbovlje

UMRLI

Ivan Ivanuša iz TOZD Proizvodnja aluminija

V JLA SO ODŠLI

Stanko Vedlin, Bojan Držaič, Marjan Sluga, Vekoslav Širec, Miran Drevenšek, Zlatko Ostroško, Janez Janžekovič, Miran Lazar, dipl. inž., Bojan Marčič, Zoran Manov in Branko Lenart.

Srečanje po tridesetih letih

Teško je opisati to enkratno doživetje. Srečati sepo tolikih letih s svojimi prijatelji, sošolci iz šolskih let, je zares veselo in nadvse prijetno. Ko se je pred več kot 30 leti formirala šola učencev — vajencev pri tovarni TGA smo se zbrali takrat še skoraj kot otroci iz vseh koncev naše ožje domovine. Prišli smo iz Haloz, Slov. Goric, Dr. polja, Prekmurja in iz sosednje Hrvatske. Ni bilo lahko internatsko življenje, pa vendar iz anegdote po tolikih letih je bilo bivanje v njem polno vedrega in veselega. Bili smo generacija, ki je močno čutila posledice vojne. Imeli smo slabo učno podlago za takšno šolo, pa vendar bilo je volje, ki je navečja garancija za uspeh. Res, vse je treba samo doživeti, ker noben opis ne da tako žive slike.

Ko se danes po tolikih letih vračam s svojimi spomini nazaj, kar nemorem verjeti, koliko smo imeli volje in zagona. Kakor je rastel gigant tovarne, tako smo rasli mi takrat mladi iz tega internata vsi v sami eni želji, končati šolo in potem vsak po svojih močeh in sposobnostih čim več doprinesiti k razvoju tovarne in naše socialistične izgradnje. Vse je bilo prilagojeno takratnim potrebam in zmožnostim. Ustvarjalne možnosti so bile težke bilo je potrebno dvigniti porušeno domovino, živeti samo za povojno obnovo. Bile so množične dejavnosti takratne šole in njenih učencev. Nismo se udeleževali zveznih mladinskih delovnih akcij, ali vendar smo izvajali mnoga udarniška dela kot so: izgradnja stadiona tu v Kidričevem, dela na takratni ekonomiji itd.

Kakor smo šli v tovarno vsak dan na praktični pouk v stroju, tako smo hodili tudi na druga dela seveda s pesmijo in vedrinjo. Tri leta življenja v internatu so minila kakor blisk. Komaj smo se vživeli in dodobra spoznali, že je prišel čas mature in kakor smo prihajali od vseh strani, tako smo se razšli. To je bil vesel, pa tudi žalosten trenutek. Vesel, ker si preстал internatski red in tudi učenja je bilo konec, pa tudi učenja je bilo konec, pa tudi nasmehoval se ti je prvi zaslužek. Bilo je tudi žalosti, ker tri leta takega življenja ti daje možnosti, da spoznaš dobrega prijatelja. Šolske prijateljske vezi še ostanejo nekaj časa žive, potem pa gre vse počasi v pozabo. Kakor so se stekale naše poti pred toliko leti proti takratnemu Strnišču, tako so se tudi razšle po končani šoli na vse strani. Kam so nas vodile, smo ugotavljali zdaj po tolikih letih. Predolgo bi

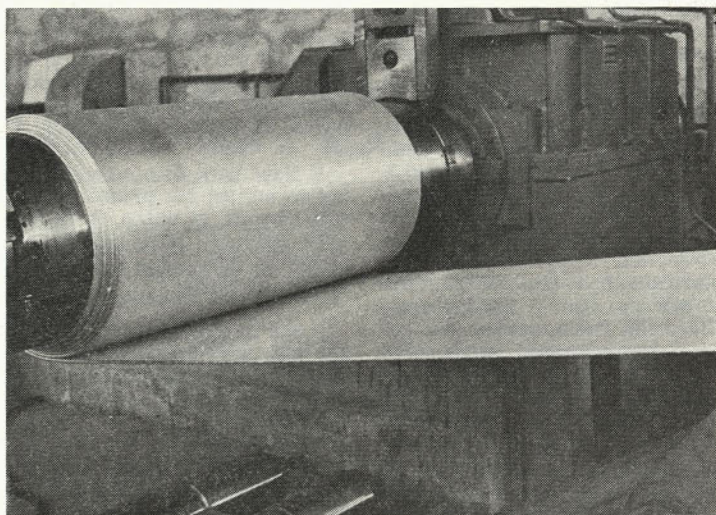
bilo naštevaje, ker so nekateri celo odšli izven naših meja, zdaj pa prišli na srečanje. Človek je kakor lastovka, ki se rad vrača.

Skoraj leto dni smo se pripravljali na to naše srečanje. Bilo je treba vložiti mnogo truda in napora celotnega pripravljalnega odbora. Trud je bil poplačan in izplačalo se je, saj se nas je na dan srečanja zbralo kar lepo število. Pred upravnim poslopljem TGA, kjer smo se zbrali je bilo vsega: solznih oči, spoznavanja in objemanja. Koliko napravi čas, smo pravzaprav ugotavljali tu.

Tako kot smo pred 30 leti odhajali iz internata še čisto mladi, smo se sedaj zbirali že osiveli in pri Abrahamu ali že tudi krepko čez. Naše veselo srečanje smo potem nadaljevali v sejni dvorani DS tovarne. Srečanje smo popestrili s programom, ki je trajal kar dve uri. Svoj delež so prispevali tudi naši nekdanji predavatelji in mojster, ki so se odzvali našemu povabilu in to prav vsi. Naj navedem njihova imena: direktor šole Mirko Potočnik, Stane Tonejc, dipl. ing., Rudi Majcen, Marjan Berlič in mojster Jože Zupanič. Naj mi bo dovoljeno, da se jim v imenu pripravljalnega odbora najlepše zahvaljujem. Prav tako se moram zahvaliti delovni organizaciji za vsestransko razumevanje še posebej tov. Zvonku Kozodercu, ki je pozdravil in prisostvoval našemu srečanju kot predstavnik TGA, sam delal in nas pogostil. Zahvaljujem se tudi OOS vzdrževanja za denarno pomoč in razumevanje. Hvala tudi tov. Aleksandru Sankoviču, ki je vodil našo skupino po tovarni.

Na koncu programa smo se tudi dogovorili za naše naslednje srečanje, ki bo čez pet let zopet v Kidričevem. Po ogledu delovne organizacije smo nadaljevali srečanje v enem od ptujskih lokalov ob prijetni glasbi in vinski kapljici, vedri in veseli do ranih jutranjih ur. Ob slovesu smo bili vsi prežeti z eno samo mislijo navsedenje čez pet let.

Janez HORVAT

Široki trak

Dragi prijatelji sošolci, spoštovane tovarišice in tovariši!

»Ob našem 1. jubilejnim srečanju vas prav pristrčno pozdravljam, z veliko željo, da bi se ob tem prvem snidenju po tolikih letih imeli najbolje in, da bo vsak od nas v svojem srcu odnesel lep spomin z željo, da si omogočimo še v večjem številu ponovna prijateljska srečanja.«

Tako je v soboto, 15. maja 1982, pozdravil svoje sošolce Jože Zupanič, nekoč učenec šole za gospodarstvo, ki jo je takoj po vojni organiziral naša tovarna.

Od takrat je preteklo že mnogo let, toda spomini na težka čudovita leta so živi, kot da je bilo včeraj.

Jože Zupanič, zaposlen v Elektrokovini, je nadaljeval:

»Prav tako naj velja pozdrav našim prvim predavateljem, tovarišem: direktorju šole Mirku Potočniku, razredniku Marjanu Berliču, ing. Stanetu Tonejcu, Rudiju Majcenu in Jožetu Zupaniču, ki so nas učili in vzgajali,

da smo iz te šole življenja izšli kot dobri delavci, samoupravljanci in državljani naše socialistične družbe.

V naši sredini pozdravljam tudi predstavnika naše prve delovne organizacije Antona Kozoderca in šole, na katero nas veže nešteto mladostnih spominov. Obenem se zahvaljujem za popolno razumevanje, da smo lahko čimbolj uspešno izvedli program srečanja.

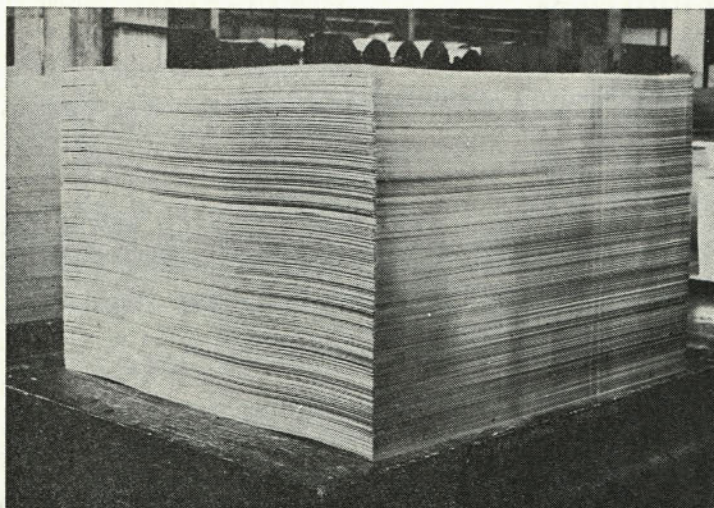
Menda ne bo odveč, če spregovorim nekaj besed v spomin na naša mlada leta, ki so se lahko v gotovostjo drugače merila v primerjavi današnjega učenca v gospodarstvu. Bil smo generacija povojne — porušene dežele, katere industrijo je bilo treba najprej zgraditi. O dvainštirideset urniku še v sanjah nismo mislili. Nedelje so bile rezervirane za izgradnjo združnih domov. Prosti popoldnevi so bili nešteto krat žrtvovani za pomoč v pospravi kmetijskih pridelkov. Bivalni prostori v barakah. Praktični pouk v tovarni, ki je bila v izgradnji. Tudi na športnem in kulturnem področju smo se aktivno udeleževali za kar gre posebna zahvala direktorju šole, saj je bil tisti čas življenja, ki smo ga skupno prebili v internatu za nas dobesedno vse. Ob vseh naštetih pogojih, ki niso bili najboljši, smo ob dobri organizaciji in izostrenim čutom za vzgojo mladega človeka, zrastle v dobrega delavca, mojstra, učitelja.

Življenjska pot nas je posejala po vsej naši domovini in tujih deželah, vendar lahko povsod, kjerkoli smo spustili korenine, ponosno gledamo v bodočnost, z zavestjo, da smo vredni družbe, v kateri živimo.

Svet je majhen za tiste, ki so se imeli radi, in mi smo se prav gotovo imeli, se od blizu in daleč zbrali, zato izkoristimo to priliko, da to potrdimo z današnjim in bodočimi srečanji. Prenekaterega učenca iz pred tridesetih let ni med nami. Ne obsojamo njihove odsotnosti, saj bi se gotovo vsi želeli udeležiti srečanja, če bi bil razlog samo njihov.

Vsem skupaj še enkrat pristrčna hvala s klicem na ponovno srečanje.

Pločevina

Disciplinski ukrepi

1. Vlado LONČARIČ, iz tozd Vzdrževanje, neopravičeno izostajal z dela, izrečen ukrep — prenehanje delovnega razmerja odloženo za 3 mesece in plačilo pavšalne odškodnine v znesku 30 % enomesečnega OD.

2. Maks EMERŠIČ, iz tozd Proizvodnja aluminija, neopravičeno izostajal z dela, izrečen ukrep — javni opomin in plačilo pavšalne odškodnine v znesku 28 % enomesečnega OD.

3. Marjan TURK, iz tozd Tovarna glinice, neopravičeno izostal z dela, izrečen ukrep — prenehanje delovnega razmerja odloženo za 6 mesecev in plačilo pavšalne odškodnine v znesku 10 % enomesečnega OD.

4. Janez KUŽNER, iz tozd Vzdrževanje, hotel odnesti iz DO razne predmete, izrečen ukrep denarna kazen in sicer v višini 10 % enomesečnega OD.

5. Janez LEBAR, iz tozd Tovarna glinice, neopravičeno izostajal z dela, izrečen ukrep javni opomin in plačilo pavšalne odškodnine v znesku 22 % enomesečnega OD.

6. Stanko PUKŠIČ, iz tozd Predelava aluminija, neopravičeno izostajal z dela in ni upošteval zdravniških navodil, izrečen ukrep — javni opomin in plačilo pavšalne odškodnine v znesku 15 % enomesečnega OD.

7. Ivan KMETEC, iz tozd Tovarna glinice, prišel na delovno mesto v vinjenem stanju, izrečen ukrep javni opomin in plačilo pavšalne odškodnine v znesku 10 % enomesečnega OD.

8. Alojz ZOREC, iz tozd Tovarna glinice, neopravičeno izostal z dela, izrečen ukrep — javni opomin in plačilo pavšalne odškodnine v znesku 10 % enomesečnega OD.

9. Franjo ŠKVORC, iz tozd Proizvodnja aluminija, neopravičeno izostal z dela, izrečen ukrep — javni opomin in plačilo pavšalne odškodnine v znesku 10 % enomesečnega OD.

10. Stanko VALENTIČ, iz tozd Proizvodnja aluminija, neopravičeno izostal z dela, izrečen ukrep — javni opomin in plačilo pavšalne odškodnine v znesku 10 % enomesečnega OD.

11. Jože CAF, iz tozd Proizvodnja aluminija, predčasno odšel dela, izrečen ukrep javni opomin in plačilo pavšalne odškodnine v znesku 3 % enomesečnega OD.

12. Anton BRANŠTER, iz tozd Proizvodnja aluminija neopravičeno izostal z dela, izrečen ukrep — prenehanje delovnega razmerja in plačilo pavšalne odškodnine v znesku 40 % enomesečnega OD.

13. Janez VERTIČ, iz tozd Proizvodnja aluminija, neopravičeno izostajal z dela, izrečen ukrep — prenehanje delovnega razmerja in plačilo pavšalne odškodnine v znesku 40 % enomesečnega OD.

14. Jože MARIN, iz tozd Proizvodnja aluminija, neopravičeno izostajal z dela, izrečen ukrep — prenehanje delovnega razmerja in plačilo pavšalne odškodnine v znesku 2.000,00 din.

15. Dušan KOLMANIČ, iz tozd Tovarna glinice, bil v vinjenem stanju in je bil napoten domov,

izrečen ukrep — javni opomin in plačilo pavšalne odškodnine v znesku 3 % enomesečnega OD.

16. Ivan BAUMAN, iz tozd Tovarna glinice, kolesom se je pečjal v DO brez predpisanega dovoljenja, izrečen ukrep — opomin.

17. Janez ŠILAK, iz tozd Predelava aluminija, neopravičeno izostajal z dela, izrečen ukrep — prenehanje delovnega razmerja odloženo za 6 mesecev in plačilo pavšalne odškodnine v znesku 35 % enomesečnega OD.

18. Jovica GAJIČ, iz tozd Proizvodnja aluminija, zapustil delo in neopravičeno zamudil na delo, izrečen ukrep — opomin in plačilo pavšalne odškodnine v znesku 4 % enomesečnega OD.

19. Dušan KAVČEVIČ, iz tozd Vzdrževanje, predčasno zapustil delovno mesto in ni žigosal kartice, se neprimerno vedel na delovnem mestu, ter ne nosi zaščitne čelade, izrečen ukrep — javni opomin in plačilo pavšalne odškodnine v znesku 6 % enomesečnega OD.

20. Viktor MARKOVIČ, iz tozd Vzdrževanje, dovolil v mesecu marcu, aprilu, juniju 1981 Edvardu CIBULI opravljanje del preko polnega delovnega časa, izrečen ukrep — denarna kazen in sicer v višini 10 % enomesečnega OD.

21. Mišan MIKŠA, iz tozd Vzdrževanje, žigosal kartico drugemu sodelavcu pri tem pa žalil tov. OGRINCA, izrečen ukrep — javni opomin.

22. Stanko JUNGER, iz tozd Vzdrževanje, predčasno odšel z dela, izrečen ukrep — opomin in plačilo pavšalne odškodnine v znesku 2 % enomesečnega OD.

23. Franc MLAKAR, iz tozd Vzdrževanje, ni uporabljal zaščitne čelade — izrečen ukrep — opomin.

24. Alojz MESAREC, iz tozd Vzdrževanje, hotel nesti v DO 2 litra vina, izrečen ukrep — opomin.

25. Dušan KRESLIN, iz tozd Vzdrževanje, ni uporabljal zaščitne čelade, izrečen ukrep — opomin.

26. Jože VEK, iz tozd DSSS, prišel na delo vinjen in jmel 8 ur neopravičenega izostanka, malomarno opravljal svoja dela, izrečen ukrep — javni opomin in plačilo pavšalne odškodnine v znesku 10 % enomesečnega OD.

27. Anton KRAMBERGER, iz tozd Promet, zapustil delovno mesto brez predpisanega pismenega dovoljenja in imel 5 ur NI, izrečen ukrep — opomin in plačilo pavšalne odškodnine v znesku 6 % enomesečnega OD.

28. Stanislav KOSI, iz tozd Promet, neopravičeno izostajal z dela, izrečen ukrep — opomin, in plačilo pavšalne odškodnine v znesku 10 % enomesečnega OD.

29. Martin MLAKAR, iz tozd Promet, neopravičeno izostal z dela, izrečen ukrep — javni opomin in plačilo pavšalne odškodnine v znesku 15 % enomesečnega OD.

30. Dragica BEDENIK, Delovna skupnost skupnih služb, neopravičeno izostajala z dela, izrečen ukrep — prenehanje delovnega razmerja in plačilo pavšalne od-

škodnine v znesku 10 % enomesečnega OD.

31. Vinko MAROH, iz tozd Promet, zapustil delovno mesto, izrečen ukrep — javni opomin.

32. Nada TMINC in Marjan STRIHČ, Delovna skupnost skupnih služb, nista izločila iz prometa oporečne turist salame, izrečen ukrep — javni opomin.

33. Franc POTOČNIK, iz tozd Promet, vozil tovornjavtomobil v vinjenem stanju, izrečen ukrep — opomin in plačilo pavšalne odškodnine v znesku 5 % enomesečnega OD.

34. Feliks MILOŠ, iz tozd Promet, zapustil delovno mesto, izrečen ukrep — javni opomin in plačilo pavšalne odškodnine v znesku 4 % enomesečnega OD.

35. Alojz LOZINŠEK, iz tozd Promet, neopravičeno izostajal z dela, izrečen ukrep — prenehanje delovnega razmerja odloženo za 6 mesecev in plačilo pavšalne odškodnine 40 % enomesečnega OD.

36. Drago PETEK, iz tozd Proizvodnja aluminija, neopravičeno izostajal z dela, izrečen ukrep — prenehanje delovnega razmerja in plačilo pavšalne odškodnine v znesku 40 % enomesečnega OD.

37. Martin POTOČNIK, iz tozd Proizvodnja aluminija, neopravičeno izostajal z dela, izrečen ukrep — javni opomin in plačilo pavšalne odškodnine v znesku 30 % enomesečnega OD.

38. Franc MILOŠIČ, iz tozd Proizvodnja aluminija, neopravičeno izostal z dela, izrečen ukrep — javni opomin in plačilo pavšalne odškodnine v znesku 10 % enomesečnega OD.

39. Vlado UNUK, iz tozd Proizvodnja aluminija, s kolesom hotev v DO pri tem pa žalil službojučega vratarja izrečen ukrep — javni opomin.

40. Janez BEDENIK, iz tozd Proizvodnja aluminija, samovoljno zapustil grupo B-2 in odšel na grupo D-2 in žalil predpostavljene delavca, izrečen ukrep — javni opomin.

41. Milan CESTAR, iz tozd Proizvodnja aluminija, neopravičeno izostal z dela, izrečen ukrep — javni opomin in plačilo pavšalne odškodnine v znesku 10 % enomesečnega OD.

42. Demal KARASULJIČ, iz tozd Promet, neopravičeno izostal z dela, izrečen ukrep — javni opomin in plačilo pavšalne odškodnine v znesku 20 % enomesečnega OD.

43. Franc VINDIŠ, iz tozd Predelava aluminija, neopravičeno izostal z dela, izrečen ukrep — javni opomin in plačilo pavšalne odškodnine v znesku 20 % enomesečnega OD.

44. Miroslav ZOTLAR, iz tozd Proizvodnja aluminija, neopravičeno izostal z dela, izrečen ukrep — javni opomin in plačilo pavšalne odškodnine v znesku 10 % enomesečnega OD.

45. Stanislav BERANIČ, iz tozd Proizvodnja aluminija, neopravičeno izostal z dela, izrečen ukrep javni opomin in plačilo pavšalne odškodnine v znesku 10 % enomesečnega OD.

46. Anton LEBAR, iz tozd Proizvodnja aluminija, neopravičeno izostal z dela, izrečen ukrep —

javni opomin in plačilo pavšalne odškodnine v znesku 10 % enomesečnega OD.

47. Anton VIDOVIČ, iz tozd Proizvodnja aluminija, neopravičeno izostal z dela, izrečen ukrep — javni opomin in plačilo pavšalne odškodnine v znesku 20 % enomesečnega OD.

48. Marjan KRAJNC, iz tozd Proizvodnja aluminija, neopravičeno izostal z dela, izrečen ukrep javni opomin in plačilo pavšalne odškodnine v znesku 10 % enomesečnega OD.

49. Maks Potočnik, iz tozd Proizvodnja aluminija, neopravičeno izostal z dela, izrečen ukrep — prenehanje delovnega razmerja in plačilo pavšalne odškodnine v znesku 36 % enomesečnega OD.

50. Martin VESENJAK, iz tozd Proizvodnja aluminija, predčasno odšel domov in imel 3 ure NI, izrečen ukrep — opomin.

51. Marjan IRGL, iz tozd Vzdrževanje, predčasno odšel s celotno skupino na malico, ne nosi zaščitne čelade, se ni pridrževal delovnega časa, ampak je s celotno skupino prej nehal delati, izrečen ukrep — opomin.

52. Dušan MENONI, iz tozd Vzdrževanje, pri delu ne uporablja zaščitne čelade, izrečen ukrep — opomin.

53. Franc JAKOLIČ, iz tozd Vzdrževanje, pri delu ne uporablja zaščitne čelade, izrečen ukrep — javni opomin.

54. Stanko FRČEC, iz tozd Vzdrževanje, pri delu ni uporabljal zaščitne čelade, izrečen ukrep — opomin.

55. Franc MESAREC, iz tozd Vzdrževanje, naročil Jožetu MESARIČU da odnese iz DO en par nosilcev, izrečen ukrep — javni opomin in povzročilo škode v višini 357,00 din.

56. Anton CENAR, iz tozd Vzdrževanje, ni opravljal del v času zbora delovnih ljudi, ampak se je zaklenil v delavnico in prebrl časopis, izrečen ukrep — opomin.

57. Ludvik ARNUŠ, iz tozd Vzdrževanje, v poročilo o prisotnosti na zboru delavcev vpisal 6 prisotnih, dejansko pa so bili le prisotni 3. delavci, izrečen ukrep — javni opomin.

58. Jože ŽUMER, iz tozd Vzdrževanje, neopravičeno izostajal z dela, izrečen ukrep — prenehanje delovnega razmerja odloženo za dobo 12 mesecev in plačilo pavšalne odškodnin ev znesku 20 % enomesečnega OD.

59. Jože KAMPL, iz tozd Vzdrževanje, po končanem tečaju zapustil delovno mesto in imel 6 ur NI, izrečen ukrep — opomin in plačilo pavšalne odškodnine v znesku 6 % enomesečnega OD.

60. Darko LOZINŠEK, iz tozd Promet, neopravičeno izostajal z dela, izrečen ukrep — javni opomin in plačilo pavšalne odškodnine v znesku 20 % enomesečnega OD.

61. Alojz BEDENIK, iz tozd Vzdrževanje, neopravičeno izostajal z dela, izrečen ukrep — javni opomin in plačilo pavšalne odškodnine v znesku 20 % enomesečnega OD.

A. Š.

XI. športne igre

Mostar je bil gostitelj ekip iz sedmih delovnih organizacij, ki so se že enajstič zapored srečale na aluminiji. Zbralo se je več kot 450 tekmovalcev, ki so se pomerili v več disciplinah in ponovno utrdili prijateljske vezi, kar je vredno še več kot pokal. Naša ekipa UNIAL se je dobro odrezala. 66 tekmovalcev je osvojilo največ zmag in si tako priborilo osem pokalov in dvanajst diplom.

REZULTATI PRVEGA DNE TEKMOVANJA

Mali nogomet

Mostar — Sevojno	1:1
Skopje — Niš	3:1
Šibenik — Maribor	3:0

Odbojka

Maribor — Mostar	2:0
Skopje — Niš	2:0

Rokomet

Skopje — Maribor	16:24
Niš — Mostar	14:29
Titograd — Sevojno	12:16

Kegljanje — ženske

- Šibenik
- Sevojno
- Maribor
- Mostar
- Titograd

Mali nogomet

II. kolo

I. skupina	
Titograd — Mostar	0:8
Sevojno prosto	
II. skupina	
Niš — Maribor	1:3
Skopje — Šibenik	0:1
III. kolo	
Sevojno — Titograd	7:3
Šibenik — Niš	1:0
Maribor — Skopje	1:5

Tekme za končno uvrstitev

Mostar — Skopje	5:2
Titograd — Maribor	4:2
Sevojno — Šibenik	3:1

Končna uvrstitev ekip

- Mostar
- Skopje
- Sevojno
- Šibenik
- Titograd
- Maribor
- Niš

UVRSTITEV EKIP V VOZNI S KOLESOM

1. mesto Šibenik	9 točk
2. mesto Mostar	7 točk
3. mesto Titograd	5 točk
4. mesto Maribor	4 točke
5. mesto Sevojno	3 točke
6. mesto Niš	2 točki

Skopje ni imelo ekipe.

STRELJANJE

Končna uvrstitev ekip

1. mesto Maribor	1696 krogov
2. mesto Mostar	1640 krogov
3. mesto Niš	1626 krogov
4. mesto Šibenik	1620 krogov
5. mesto Titograd	1425 krogov
6. mesto Skopje	1364 krogov
7. mesto Sevojno	1094 krogov

Posamezni rezultati — ženske

	krogov
1. Ilić Miroslava, Niš	351
2. Lugarić Slava, Maribor	338
3. Nikolić Biserka, Niš	328
4. Pšajd Albina, Maribor	322
5. Pekas Vilma, Šibenik	317
6. Pintul Amira, Mostar	302
7. Krčenda Enisa, Mostar	295
8. Petrovska Lenče, Skopje	290
9. Čibula Nevenka, Šibenik	283
10. Lepa Trumpeška, Skopje	267
11. Damjanović Momirka, Titograd,	244
12. Petronijević Julijana, Sevojno	225
13. Novaković Vesna, Titograd	199
14. Gajić Kosana, Sevojno	172

Posamezni rezultati — moški

	krogov
1. Mulahasanović Sead, Mostar	378
2. Pšajd Ludvik, Maribor	353
3. Kovše Mirko, Maribor	352
4. Janošević Djordje, Sib.	351
5. Marjanović Zoran, Niš	342
6. Radetić Dragan, Titograd	341
7. Raković Vukadin, Titogr.	339
8. Bogojević Jovo, Mostar	336
9. Goger Radovan, Šibenik	336
10. Špec Stanko, Šibenik	333
11. Lendero Franc, Maribor	331
12. Djikić Slobodan, Mostar	329
13. Stevanović Dragan, Niš	319
14. Čolović Dragan, Titograd	302
15. Todorovski Mihajlo, Skopje	287
16. Živanović Slobodan, Niš	286
17. Karatajkov Dimče, Skopje	284

18. Draškić Milijan, Sevojno	274
19. Djurevski Petre, Skopje	236
20. Tijanić Slobodan, Sevojno	227
21. Radovanović Milomir, Sevojno	196

METANJE KROGLE

1. Sevojno	najb. rezultat	13,52 m	9 točk
2. Maribor		12,99 m	7 točk
3. Mostar		11,90 m	5 točk
4. Šibenik		9,12 m	4 točke
5. Titograd		7,76 m	3 točke
6. Niš		7,39 m	2 točki

METANJE ŽOGE V KROG

1. Skopje	9 točk
2. Šibenik	7 točk
3. Mostar	5 točk
4. Niš,	4 točke
5. Maribor	3 točke
6. Titograd	2 točki
7. Sevojno	1 točko

SKOK V DALJINO

1. Maribor,	najb. rezultat	2,94 m	9 točk
2. Mostar		2,94 m	7 točk
3. Titograd		2,92 m	5 točk
4. Šibenik		2,90 m	4 točke
5. Sevojno		2,50 m	3 točke
6. Niš		2,44 m	2 točki

PIKADO

1. mesto Maribor	554 točk
2. mesto Sevojno	534 točk
3. mesto Šibenik	530 točk
4. mesto Mostar	525 točk
5. mesto Titograd	380 točk

Niš in Skopje nista imeli ekip.

Rezultati posamezno

1. Plej Edita, Maribor	159 točk
2. Gajić Kosa, Sevojno	140 točk
3. Samardžija Branka, Šibenik	134 točk

NAMIZNI TENIS

Predtekmovanje

I. skupina	
Titograd — Skopje	5:3
Mostar — Titograd	5:0
Skopje — Mostar	2:5
II. skupina	
Maribor — Šibenik	0:5
Šibenik — Niš	5:1
Niš — Maribor	5:2

Finale

za 1. in 2. mesto	
Šibenik — Mostar	5:4
Titograd — Niš	5:3
Maribor — Skopje	5:2

Končna uvrstitev ekip

- Šibenik
- Mostar
- Titograd
- Niš
- Maribor
- Skopje

TEK NA 60 m — ŽENSKO

1. Maribor	najb. rezultat	9,9 sek.	9 točk
2. Mostar		10,3 sek.	7 točk
3. Šibenik		10,9 sek.	5 točk
4. Titograd		11,0 sek.	4 točke
5. Niš		11,2 sek.	3 točke
6. Sevojno		11,6 sek.	2 točki

TEK NA 2000 m — MOŠKI

1. Maribor	9 točk
2. Titograd	7 točk
3. Skopje	5 točk
4. Mostar	4 točke
5. Šibenik	3 točke
6. Niš	2 točki
7. Sevojno	1 točko

ŠAH

I. kolo

1. Titograd — Maribor	1½:2½
2. Skopje — Niš	1½:2½
3. Šibenik — Mostar	2 : 2

II. kolo

1. Maribor — Niš	3 : 1
2. Titograd — Skopje	4 : 0
3. Sevojno — Šibenik	2 : 2

III. kolo

1. Skopje — Maribor	4 : 0
2. Niš — Titograd	1½:2½
3. Mostar — Sevojno	3 : 1

Končne uvrstitve

za I. mesto:

Maribor — Mostar	1 : 3
------------------	-------

za III. mesto:

Titograd — Šibenik	2 : 2
--------------------	-------

za V. mesto:

Niš — Sevojno	3 : 1
---------------	-------

VII. mesto: Skopje

Končna uvrstitev:

- mesto Mostar
- mesto Maribor
- mesto Titograd
- mesto Šibenik
- mesto Niš
- mesto Sevojno
- mesto Skopje

ROKOMET

II. kolo

I. skupina	
Šibenik — Skopje	20:18
Maribor prost	
II. skupina	
Mostar — Sevojno	18:12
Niš — Titograd	11:26

III. kolo

I. skupina	
Maribor — Šibenik	13:15
Skopje prosto	
II. skupina	
Titograd — Mostar	13:21
Sevojno — Niš	34:16

Tekme za končno uvrstitev

Mostar — Šibenik	18:10
Sevojno — Maribor	25:22
Titograd — Skopje	19:23

Končna uvrstitev

- mesto Mostar
- mesto Šibenik
- mesto Sevojno
- mesto Maribor
- mesto Skopje
- mesto Titograd
- mesto Niš

ODBOJKA

II. kolo

I. skupina	
Sevojno — Maribor	2:0
Mostar prost	
II. skupina	
Skopje — Titograd	2:0
Niš prost	

III. kolo

I. skupina	
Mostar — Sevojno	1:2
II. skupina	
Titograd — Niš	2:0

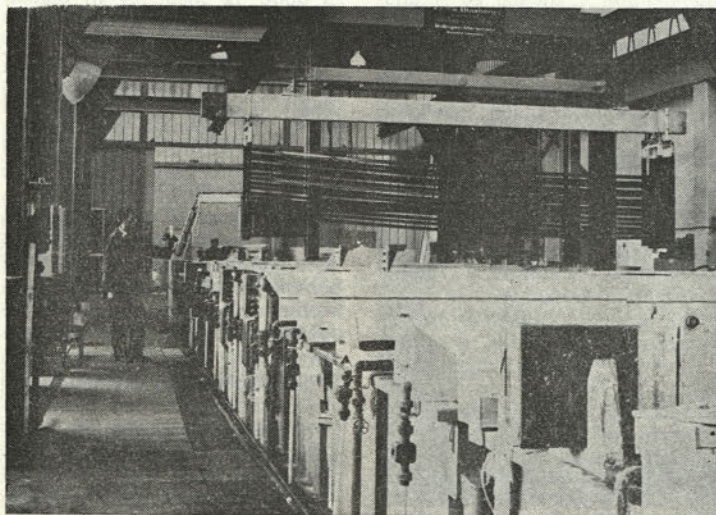
Tekme za končno uvrstitev

Sevojno — Skopje	2:0
Maribor — Titograd	2:0
Mostar — Niš	2:0

Končna uvrstitev

- mesto Sevojno
- mesto Skopje
- mesto Maribor
- mesto Titograd
- mesto Mostar
- mesto Niš
- mesto Šibenik

Eloksirnica

KEGLJANJE — ŽENSKO

1. Šibenik	454 kegljev
2. Sevojno	437 kegljev
3. Maribor	422 kegljev
4. Mostar	380 kegljev
5. Titograd	375 kegljev

Ekipi Niša in Skopja nista imeli predstavnikov.

Posamezne uvrstitve

1. Kos Jožica, Maribor	174 kegljev
2. Brkić Senka Šibenik	170 kegljev
3. Milojević Desa Sevojno	161 kegljev

KEGLJANJE — MOŠKI

1. Šibenik	2282 kegljev
2. Maribor	2247 kegljev

3. Mostar	2228 kegljev
4. Sevojno	2210 kegljev
5. Titograd	2194 kegljev
6. Skopje	2190 kegljev

Ekipa Niša ni tekmovala.

Posamezne uvrstitve

1. Mileta Vojo Šibenik	414 kegljev
2. Fotač Jadranko Mostar	396 kegljev
3. Cerović Mihajlo Sevojno	396 kegljev

REZULTATI TEKMOVANJA V DISCIPLINI VISEČA KROGLA

1. Maribor	9 točk
2. Šibenik	7 točk
3. Mostar	5 točk

SKUPNA UVRSITIV

Ekipa	Kros moški	Skok v daljino	Metanje kroglice	Metanje žoge v krog	Tek na 60 m	ženske	Vožnja s kolesom MZ	Viseča krogla Skupno	Število točk	Uvrstitev
1. Maribor	9	9	7	3	9	4	9	50	1.	
2. Mostar	4	7	5	5	7	7	5	50	2.	
3. Šibenik	3	4	4	7	5	9	7	39	3.	
4. Titograd	7	5	3	2	4	5	—	26	4.	
5. Sevojno	1	3	9	1	2	3	—	19	5.	
6. Niš	2	2	2	4	3	2	—	15	6.	
7. Skopje	5	—	—	9	—	—	—	14	7.	

Očiščevalna akcija v TOZD LLBK

Bila je sobota, sedemnajstega aprila 1982, ponujal se je lep, sončen pomladanski dan. Mladi iz TOZD LLBK pa smo se odločili, da bomo s prostovoljno akcijo uredili okolico tovarne.

Zarano smo se zbrali pred tovarno, si razdelili orodje in pridno pričeli z delom. Odstranili smo navlako, ki se je nabrala na dvorišču, odstranili smo plevel in drugo nesnago ter pometli in razgrabili pesek.

Akcije se je udeležilo 13 mladincev, čeprav je v tozdu 70 mladih. A vseeno velja pohvaliti to prizadevno skupino, saj so nekateri mladinci delali v nočni izmeni, a so vseeno prišli tudi na očiščevalno akcijo. Ker je število

udeleženi bilo majhno, jih bom naštetla poimensko. Akcije so se udeležili naslednji mladinci in mladinke:

Potokar Radoš, Očepek Albina, Manov Gordana, Marinović Natalija, Knežević Slobodanka, Podlesnik Milan, Marinović Milorad, Manov Zlatko, Mlakar Danica, Kmetič Boris, Pervanič Mesud, Horvat Brigita in Lamper Ivan. Naše akcije se je udeležila tudi tovarišica Zalokar Katarina, ki sicer ni mladinka, a je vseeno prispevala svoj delež k akciji. Mladim je skuhalo kavo, da smo se med akcijo malo okrepili, malce pa je tudi priganjala in spodbujala k delu, da je bilo pravilno razporejeno. Po opravljeni akciji pa nam je postregla z malico, ki nam je odlično teknila. Sklenili smo, da bomo v bodoče še organizirali podobne aktivnosti in skušali bomo pridobiti še več mladih.

Albina Očepek

S sestanka poslovnega odbora SUAL

V aprilu se je že tretjič sestal poslovni odbor Skupnosti za medsebojno plansko in poslovno sodelovanje na področju aluminija (SUAL) in obravnaval pereče probleme oskrbe z aluminijem našim dobaviteljem, da katere je prišlo predvsem zaradi pomanjkanja silicija.

Ugotovili so, da je nastala nevzdržna situacija na relaciji podpisniki SaS — združevalci sredstev in našo delovno organizacijo predvsem zato, ker je TGA zaradi pomanjkanja silicija izdala le 73 % aluminija, čeprav so nekatere podpisnice devizno participacijo plačale v celoti.

Nujno potrebno bi bilo v TGA zagotoviti take zaloge silicija, kakršne so potrebne za nemoteno proizvodnjo livarskih zlitin, pa čeprav bi morali silicij uvoziti. Odslej ne sme priti več do motenj v reprodukcijski verigi. TGA mora skrbeti, da bo dobaviteljem pošiljala dogovorjene količine aluminija.

Ugotovili so tudi, da izvoz primarnega aluminija ne prinaša dovolj ustreznega dohodka, zato moramo poskrbeti za višje oblike predelave in si tako zagotoviti več prepotrebni deviz.

Združevalci sredstev so kritično opozorili na izid sprejemanja zaključnega računa v delovni organizaciji TGA. Poudarili so, da je nesprejemljivo ravnanje delavcev v tozdi in DSSS, ki so razporedili del sredstev za osebne dohodke zunaj dogovorjenih družbenih meril in meril iz Dogovora o uresničevanju družbene usmeritve razporejanja dohodka v letu 1981 in to v času priprav na investicijo MPPAI, za katero združujejo sredstva tudi delavci drugih delovnih organizacij. Vse delovne organizacije-podpisnice SaS o plansko poslovni skupnosti se v zaostrenih gospodarskih pogojih tudi odreka delu dohodka skozi združenje deviz za zagotovitev neprekinjene proizvodnje v TGA, saj je znano, da se pri ostrih konkurenčnih pogojih na zunanjem tržišču v največ primerih izgublja na dohodku.

Člani poslovnega odbora SUAL so izrecno poudarili, da so jih delavci njihovih kolektivov zadolžili, da na poslovnem odboru opozorijo predstavnike TGA in prek njih vse delavce v TGA na to, da dosledno spoštujejo družbeno merila in usmeritve resolucije. V.P.

ZAHVALA

Podpisani Zadravec Anton iz železniškega prometa, se prisrčno zahvaljujem vsem sodelavcem za izkazano pozornost — darilo ob odhodu v pokoj, ki ste mi ga izročili ob prireditvi poslovnitve. Ista zahvala gre tudi osnovni organizaciji sindikata za pogostitev in obdaritev.

Precej časa smo bili skupaj, delili slabo in dobro, saj v 26 letih skupnega dela se marsikaj doživi. In ta vaša pozornost ob odhodu v pokoj, me bo spominjala na doživetja skupnega dela in razumevanja, torej mi bo svetel in trajen spomin na sodelavce.

Ob tej priliki vsem v celem TOZD želim še naprej obilo de-

lovnih uspehov, veliko medsebojnega razumevanja pri delu in upravljanju. Želim tudi vsem vam in vašim svojcem zdravja in obilo osebne sreče.

Zadravec Anton

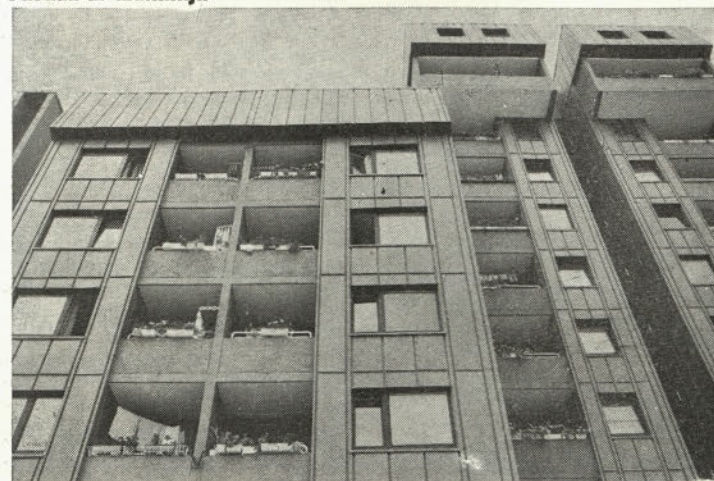
ZAHVALA

Podpisani Anton Kukovič se iskreno zahvaljujem vsem sodelavcem druge izmene hale A za venec, ki ste ga darovali ob smrti mojega očeta.

Posebno se zahvaljujem za udeležbo na pogrebu tovarišema Francu Bračunu in Leopoldu Planincu.

ANTON KUKOVIČ

Facada iz aluminija

Tudi pri nas nekateri ne delajo drugo kot da odklučajo leto...

Uvedba začasnega ukrepa družbenega varstva

Skupščina občine Ptuj je na seji Zbora združenega dela, dne 19. maja 1982 sprejela

SKLEP

o uvedbi začasnega ukrepa družbenega varstva omejitve izplačevanja sredstev za osebne dohodke nad višino izplačila za mesec marec 1982 nadalj za dobo enega leta v vseh TOZD in DSSS združenih v delovno organizacijo TGA »Boris Kidrič« Kidričevo.

Zaradi hujše kršitve usmeritev Resolucije o družbeno ekonomskem razvoju občine Ptuj za leto 1981 ter Dogovora o uresničevanju družbene usmeritve razporejanja dohodka v letu 1981 na področju delitve osebnih dohodkov in druge točke 620. člena Zakona o združenem delu, se v cilju zaščite družbene lastnine kot začasni ukrep družbenega varstva omeji izplačevanje osebnih dohodkov nad višino izplačila za mesec marec 1982 v TOZD Tovarna glinice, Delovni skupno-

sti skupnih služb, TOZD Proizvodnja aluminija, TOZD Vzdrževanje, TOZD Predelava aluminija, TOZD Promet in TOZD Kontrola kvalitete, združenih v delovni organizaciji TGA »Boris Kidrič« Kidričevo.

Omejitev izplačevanja osebnih dohodkov v višini izplačil za mesec marec 1982 traja toliko časa dokler in bodo navedene TOZD in DSSS dokazano poročale preveč razporejenih sredstev za elto 1981 v smislu določil Dogovora o uresničevanju družbene usmeritve razporejanja dohodka za leto 1981. Pri tem se TGA Kidričevo kot celoti zaradi izjemno težkih delovnih pogojev pri elektrolizah in nekaterih drugih delih zmanjša obveznost poročuna preveč izplačanih sredstev iz leta 1981 za znesek preseganja izplačil v TOZD Proizvodnja aluminija tako, da znaša skupna obveznost za poračun v letu 1982 27.071.293 din.

Omejitev izplačevanja višine osebnih dohodkov traja največ za dobo enega leta.

Izvršni svet Skupščine občine Ptuj je pooblaščen, da spremlja uresničevanje tega začasnega ukrepa družbenega varstva in po dakazani vskladitvi obvesti Službo družbenega knjigovodstva, da so podani razlogi za prenehanje izvajanja začasnega ukrepa, Skupščini občine Ptuj pa takoj poda predlog za njegovo prenehanje.

Ta sklep začne veljati z dnem sprejema in se objavi v Uradnem vestniku občin Ormož in Ptuj kot tudi sklep o njegovem prenehanju.

OBRAZLOŽITEV:

Ob sprejemanju zaključnih računov za leto 1981 v vseh TOZD in DSSS delovne organizacije TGA »Boris Kidrič« Kidričevo,

so delavci odločili o dodatnem izplačilu 60 % enomesečnega povprečnega osebnega dohodka iz leta 1981.

Ker že med letom 1981, ob periodičnih obračunih, niso izkazovali skladne delitve osebnih dohodkov z ustvarjenim dohodkom se je z dodatnim izplačilom osebnih dohodkov po zaključnem računu to neskladje glede na določila Dogovora o uresničevanju družbene usmeritve razporejanja dohodka v letu 1982. Takšna delitev je bila izvedena kljub opozorilu Zbora združenega dela Skupščine občine Ptuj, Občinskega sveta ZSS Ptuj in Družbenega pravobranilca samoupravljanja.

Po členu 620 točke 2 Zakona o združenem delu se šteje, da je organizacija združenega dela oškodovala družbene interese, če z delitvijo sredstev za osebne dohodke delavcev kalj odnose, ki ustrezajo načelu delitve po delu ali povzročijo motnje v družbeni reprodukciji. Delitev sredstev mimo dogovora in neupoštevovanje poziva Zbora združenega dela na skladno delitev sredstev za osebne dohodke sta elementa, ki kalita odnose in povzročata motnje v reprodukciji.

Pravna podlaga za uvedbo ukrepa je tako podana.

Delavci v vseh TOZD in DSSS so sklenili sporazum o skupnem ugotavljanju skladne delitve sredstev za osebne dohodke z dogovorom, torej na nivoju delovne organizacije. Zato je tudi omejitev izplačila osebnih dohodkov enaka za vse TOZD in DSSS.

Izvršni svet je predlagal začasni ukrep družbenega varstva, ki ga je skupščina sprejela. Takšen ukrep tudi predvideva 2. člen zakona o sprejemanju začasnih ukrepov družbenega varstva, samoupravnih pravic in družbene lastnine (Uradni list SRS, št. 32/80). Po zakonu lahko traja ukrep največ eno leto, lahko pa preneha njegovo izvajanje prej, takrat ko se ugotovi skladnost delitev sredstev z dogovorom. Izvršni svet je zato pooblaščen, da spremlja izvajanje tega ukrepa. Ko ugotovi, da so podani pogoji za njegovo prenehanje, obvesti skupščino, ta pa mora v 30 dneh izdati sklep o prenehanju izvajanja tega ukrepa. Po mnenju delegatov je takšen predlog realen, v skladu z zakonom in bi kakršenkoli drugi ukrep zelo prizadel delavce, zlasti še če bi morali po ukrepu vrniti neupravičeno sprejete osebne dohodke v enkratnem znesku.

PRAVNI POUK

Zoper ta sklep imajo prizadele TOZD in DSSS, sindikat in Družbeni pravobranilec samoupravljanja pravico, da v roku 15 dni vložijo zahtevo na Sodišču združenega dela SR Slovenije, da odloči o zakonitosti tega sklepa.

Zahteva za preizkus zakonitosti sklepa ne odloži njegove izvršitve.

V torek, 11. maja so v Cankarjevem domu v Ljubljani odprli razstavo fotografij Stojana Kerblerja pod naslovom Haloški človek. Razstava je v glavnem predstavitev fotografij, ki so izšle v monografiji Stojana Kerblerja pri založbi Delavske enotnosti. Na otvoritvi razstave je o delu oziroma o umetniškem izrazu Stojana Kerblerja spregovoril pisatelj Ivan Potrč.

